

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ
ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๖**

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย เพื่อให้การพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมบูรณ์ และเหมาะสมกับการพัฒนาวิชาการของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) และ (๘) และมาตรา ๗๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ สภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นฉบับที่ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“คณะ” หมายความว่า คณะ วิทยาลัย และให้หมายความรวมถึงสถาบันที่จัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรีหรือบัณฑิตศึกษาด้วย

“ตำแหน่งทางวิชาการ” หมายความว่า ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ” หมายความว่า ส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่ในการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการ และให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเช่นเดียวกับคณาจารย์ประจำ ซึ่งมีข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ

“ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ” หมายความว่า ผู้ขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ หรือศาสตราจารย์

“ผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author)” หมายความว่า ผู้ที่มีชื่อในผลงานวิชาการเป็นชื่อแรก รับผิดชอบการทำผลงานวิชาการ และเขียนต้นฉบับ (manuscript) ขึ้นนั้นด้วยตนเอง

“ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author)”^๑ หมายความว่า บุคคลที่มีบทบาท และความรับผิดชอบในการเผยแพร่ผลงานวิจัย หรือผลงานทางวิชาการ ให้เกิดการถ่ายทอดเป็นเรื่องราวแสดง ให้เห็นถึงคุณค่าทางวิชาการที่ประกอบด้วย การแสดงข้อมูล หลักฐาน ข้อคิดเห็น และประสบการณ์ ทำหน้าที่ เป็นผู้ประสานงานหลักในการสื่อสารกับบรรณาธิการวารสาร รวมทั้งเป็นผู้สื่อสารหลักกับนักวิจัยทั่วไป

“ผู้ประพันธ์ร่วม (co-author)”^๒ หมายความว่า บุคคลที่มีบทบาทและความรับผิดชอบ ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการทำผลงานทางวิชาการ โดยใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิชาของตนเอง

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้และให้มีอำนาจออกประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ เพื่อรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานและคุณภาพในการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัย การดำเนินการต่าง ๆ ตามข้อบังคับนี้ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดตำแหน่ง ทางวิชาการของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา เว้นแต่เป็นเรื่องลักษณะเฉพาะ ของการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ การดำเนินการทุกขั้นตอนในการแต่งตั้งหรือถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามข้อบังคับนี้ ให้ดำเนินการอยู่ในชั้นความลับทุกขั้นตอน

ข้อ ๘ ภาระงานสอน การประเมินผลการสอน และเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมิน ผลการสอน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณา ตำแหน่งทางวิชาการกำหนดโดยออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดให้มีการแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อประเมิน ผลการสอนของคณาจารย์ประจำในแต่ละคณะได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๙ การเทียบตำแหน่งทางวิชาการที่ใช้ประกอบการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณา ตำแหน่งทางวิชาการกำหนดโดยออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ การนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งและการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งทางวิชาการที่ใช้ ประกอบการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิการบดี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการกำหนดโดยออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่ และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการตาม ข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายข้อบังคับนี้

^๑ นิยามคำว่า “ผู้ประพันธ์บรรณกิจ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการ แต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

^๒ นิยามคำว่า “ผู้ประพันธ์ร่วม” เพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและ ถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

หมวด ๒

ผลงานทางวิชาการที่ใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๑๒ ผลงานทางวิชาการที่ใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการ แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

- (๑) กลุ่ม ๑ งานวิจัย
- (๒) กลุ่ม ๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น
 - (๒.๑) ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม
 - (๒.๒) ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้
 - (๒.๓) ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ
 - (๒.๔) กรณีศึกษา (case study)
 - (๒.๕) งานแปล
 - (๒.๖) พจนานุกรม สารานุกรม นามานุกรม และงานวิชาการอื่นในลักษณะเดียวกัน
 - (๒.๗) ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - (๒.๘) ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ
 - (๒.๙) สิทธิบัตร
 - (๒.๑๐) ซอฟต์แวร์
 - (๒.๑๑) ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม
 - (๒.๑๒) ผลงานนวัตกรรม
- (๓) กลุ่ม ๓ ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ

ข้อ ๑๓ ผลงานทางวิชาการที่จะใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการต้องได้รับการเผยแพร่ ดังนี้

- (๑)^๓ กรณีการขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์

(๑.๑) งานวิจัยต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล Thai – Journal Citation Index (TCI) กลุ่ม ๑ หรือกลุ่ม ๒ หรือระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด เว้นแต่การขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ตามสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี งานวิจัยต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล Thai – Journal Citation Index (TCI) กลุ่ม ๑ หรือระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

(๑.๒) บทความทางวิชาการต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล Thai – Journal Citation Index (TCI) กลุ่ม ๑ หรือกลุ่ม ๒ หรือระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

(๑.๓) ผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่งานวิจัยหรือบทความทางวิชาการ ต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่า การเผยแพร่นั้น ได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ทั้งนี้ ตามเอกสารแนบท้าย

(๑.๔) ผลงานทางวิชาการตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ นอกจากจะเผยแพร่ตามข้อ (๑.๑) (๑.๒) และ (๑.๓) แล้ว อาจเผยแพร่ตามคำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการตามปรากฏในเอกสารแนบท้ายข้อบังคับนี้ได้”

^๓ ข้อ ๑๓ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

(๒) กรณีการขอตำแหน่งศาสตราจารย์

(๒.๑) การขอตำแหน่งศาสตราจารย์ตามสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี งานวิจัยต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

(๒.๒) การขอตำแหน่งศาสตราจารย์ตามสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ผลงานทางวิชาการต้องได้รับการตีพิมพ์ ดังนี้

(๒.๒.๑) งานวิจัยต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือ

(๒.๒.๒)^๔ งานวิจัยต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล Thai – Journal Citation Index (TCI) กลุ่ม ๑

(๒.๓) ผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่งานวิจัยหรือบทความทางวิชาการ ต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่า การเผยแพร่นั้น ได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ทั้งนี้ ตามเอกสารแนบท้าย

ข้อ ๑๔ การนำผลงานทางวิชาการที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา หรือการอบรม มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิมจนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษาหรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

หมวด ๓

จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

ข้อ ๑๕ ผู้ที่จะได้รับการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการต้องไม่ประพฤติผิดจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการมีดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน ไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ไม่สร้างข้อมูลหรือข้อเท็จจริงอันไม่มีอยู่จริง (fabrication) ไม่บิดเบือนข้อมูลหรือข้อเท็จจริง (falsification) ไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ รวมถึงไม่คัดลอกข้อความใดจากผลงานเดิมของตน โดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ

(๒) ต้องอ้างอิงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานทางวิชาการของตนเอง เพื่อแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

(๓) ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน

^๔ ข้อ ๑๓ (๒) (๒.๒.๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

(๔) ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ ปราศจากอคติ และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัยโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่ขยายข้อค้นพบโดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

(๕) ต้องนำผลงานทางวิชาการไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

(๖)^๕ ต้องแสดงการได้รับอนุญาต หรือต้องปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของการวิจัยในคนหรือสัตว์ เฉพาะในกรณีการทำผลงานทางวิชาการที่เป็นการทำวิจัยในคนหรือสัตว์โดยตรง

(๗)^๖ ต้องไม่กระทำความผิดจริยธรรมทั่วไปอย่างร้ายแรง หรือทุจริตต่อหน้าที่ ถูกไล่ออกหรือปลดออกจากตำแหน่งเพราะกระทำความผิดวินัยร้ายแรง หรือกระทำความผิดอื่น อันเป็นการเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์อย่างร้ายแรงของการดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

หมวด ๔

การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการทั่วไปโดยวิธีปกติ

ส่วนที่ ๑

การขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ข้อ ๑๖ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องผ่านการทดลองปฏิบัติงานมาแล้ว และต้องมีระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งอาจารย์ ดังนี้

(๑) ไม่น้อยกว่า ๑ ปี สำหรับอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า

(๒) ไม่น้อยกว่า ๔ ปี สำหรับอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า

(๓) ไม่น้อยกว่า ๖ ปี สำหรับอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ต่อมาบรรจุและได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัย หากเคยได้รับการแต่งตั้งเป็นอาจารย์พิเศษในสถาบันอุดมศึกษาที่ ก.พ.อ. รับรอง และได้สอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิตในระบบทวิภาค หรือปฏิบัติงานด้านวิชาชีพที่ใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เสนอขอกำหนดตำแหน่งมาแล้ว อาจนำระยะเวลาระหว่างเป็นอาจารย์พิเศษในภาคการศึกษาที่สอนหรือปฏิบัติงานด้านวิชาชีพนั้นมารวมเป็นเวลาในการเสนอขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้ โดยให้คำนวณเวลาในการสอนเป็น ๓ ใน ๔ ของเวลาที่ทำการสอน

ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำในสถาบันการศึกษาอื่นที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัย ให้นับรวมระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งตั้งแต่อายุในสถาบันเดิมเป็นระยะเวลาการปฏิบัติงาน

กรณีได้รับวุฒิเพิ่มขึ้น ให้นับเวลาการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ก่อนได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นและเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่หลังจากได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นรวมกัน เพื่อเสนอขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้ตามอัตราส่วนของระยะเวลาการปฏิบัติงานที่กำหนด

^๕ ข้อ ๑๕ (๖) แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

^๖ ข้อ ๑๕ (๗) เพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

กรณีพนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ) ให้นับรวมระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งในขณะที่เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเป็นระยะเวลาการปฏิบัติงานตามข้อบังคับนี้

การนับระยะเวลาการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ไม่ให้นับระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษา หรือ ฝึกอบรม รวมเป็นระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งอาจารย์ประจำ

ข้อ ๑๗ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิตในระบบทวิภาคตามหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงาน

ข้อ ๑๘ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีผลการสอนและเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอนตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

ข้อ ๑๙^๗ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องเสนอผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพและปริมาณตามข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

(๑) งานวิจัยอย่างน้อย ๒ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ B ขึ้นไป

(๒) งานวิจัยอย่างน้อย ๑ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นอย่างน้อย ๑ รายการ ที่มีคุณภาพระดับ B ขึ้นไป

(๓) งานวิจัยอย่างน้อย ๑ เรื่อง และตำราหรือหนังสืออย่างน้อย ๑ เล่ม ที่มีคุณภาพระดับ B ขึ้นไป

(๔) งานวิจัยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ B ขึ้นไป และบทความทางวิชาการอย่างน้อย ๑ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A

งานวิจัยตาม (๑) ถึง (๔) อย่างน้อย ๑ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรกหรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ หากผู้ขอยื่นงานวิจัยที่เผยแพร่เป็นรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ หรือผลงานทางวิชาการกลุ่มอื่นที่มีงานวิจัย ผู้ขอต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้ายข้อบังคับฉบับนี้

ข้อ ๒๐^๘ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ นอกจากการใช้ผลงานทางวิชาการตามข้อ ๑๙ แล้ว อาจเสนอผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่มีคุณภาพระดับ B ขึ้นไป หรือบทความทางวิชาการที่มีคุณภาพระดับ A แทนงานวิจัยตามข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ได้

ส่วนที่ ๒

การขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์

ข้อ ๒๑ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ต้องมีระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

^๗ ข้อ ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

^๘ ข้อ ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสถาบันการศึกษาอื่นที่ได้รับการบรรจุและเทียบให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัย ให้นับรวมระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งตั้งแต่อายุในสถาบันเดิมเป็นระยะเวลาการปฏิบัติงาน

กรณีพนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ) ให้นับรวมระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งในขณะที่เป็นข้าราชการเป็นระยะเวลาการปฏิบัติงานตามข้อบังคับนี้

การนับรวมระยะเวลาการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ไม่ให้นับระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาหรือฝึกอบรม รวมเป็นระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ข้อ ๒๒ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิตในระบบทวิภาคตามหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงาน

ข้อ ๒๓ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ต้องมีผลการสอนและเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอนตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

ข้อ ๒๔ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์อาจเสนอผลงานทางวิชาการ ดังนี้

(๑)^๙ วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการ ประกอบด้วย

(๑.๑) งานวิจัย ๒ เรื่อง และตำราหรือหนังสือ ๑ เล่ม ที่มีคุณภาพระดับ B ขึ้นไป หรือ

(๑.๒) งานวิจัย ๑ เรื่อง ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๑ รายการ และตำราหรือหนังสือ ๑ เล่ม ที่มีคุณภาพระดับ B ขึ้นไป

งานวิจัยตาม (๑.๑) และ (๑.๒) อย่างน้อย ๑ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรกหรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ตำราหรือหนังสือตาม (๑.๑) และ (๑.๒) โดยผู้ขอต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

(๒) วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการ ประกอบด้วย

(๒.๑)^{๑๐} งานวิจัยอย่างน้อย ๓ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป อย่างน้อย ๒ เรื่อง และอีก ๑ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ B ขึ้นไป หรือ

(๒.๒) งานวิจัยอย่างน้อย ๒ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นอย่างน้อย ๑ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ B ขึ้นไป

^{๑๑}งานวิจัยตาม (๒.๑) และ (๒.๒) อย่างน้อย ๒ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรกหรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นผู้ขอต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

ข้อ ๒๕^{๑๒} ผู้ขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นอกจากการใช้ผลงานทางวิชาการตามข้อ ๒๔ แล้ว อาจเสนอผลงานทางวิชาการเป็นตำรา

^๙ ข้อ ๒๔ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

^{๑๐} ข้อ ๒๔ (๒) (๒.๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

^{๑๑} ข้อ ๒๔ (๒) วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

^{๑๒} ข้อ ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

หรือหนังสือ อย่างน้อย ๓ เล่ม โดยอย่างน้อย ๒ เล่มมีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป แทนงานวิจัยตามข้อ ๒๔ (๒) (๒.๑) และ (๒.๒) และอีกหนึ่งเล่มต้องมียุทธภาพระดับ B ขึ้นไป โดยผู้ขอต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

ข้อ ๒๖ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องเป็นผลงานหลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เว้นแต่กรณีที่ใช้ผลงานทางวิชาการก่อนวันที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผลงานนั้นต้องได้รับการเผยแพร่ไม่เกิน ๕ ปีก่อนวันที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และนำมาใช้ได้ไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของผลงานที่นำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่ง โดยมีผล การประเมินคุณภาพของผลงานใหม่หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่ผ่านเกณฑ์ จำนวนอย่างน้อย ๒ เรื่องด้วย

ข้อ ๒๗ กรณีผู้ขอเสนอผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ซึ่งเป็นผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม ที่มีเนื้อหาสาระและรูปแบบที่เป็นเรื่องเดียวกัน แต่ดำเนินการคนละพื้นที่ หากเป็นการดำเนินการในลักษณะ ที่ขยายผลเชิงพื้นที่จากพื้นที่เดียวไปสู่หลายพื้นที่ให้ครอบคลุมกว้างขึ้น โดยมีตัวแปรที่แตกต่างกัน ก่อให้เกิด กลไกใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ และมีการพัฒนาต่อยอด ซึ่งต้องไม่ใช้งานเดียวกันและซ้ำซ้อนกัน ผู้ขออาจสามารถนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๘^{๓๓} (ยกเลิก)

ส่วนที่ ๓

การขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์

ข้อ ๒๙ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ต้องมีระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่ง รองศาสตราจารย์มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

ผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสถาบันการศึกษาอื่น ที่ได้รับการบรรจุและเทียบให้ดำรง ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัย ให้นับรวมระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งตั้งแต่อยู่ในสถาบันเดิมเป็น ระยะเวลาการปฏิบัติงาน

กรณีพนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสถานภาพ) ให้นับรวมระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งในขณะ เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเป็นระยะเวลาการปฏิบัติงานตามข้อบังคับนี้

การนับระยะเวลาการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ไม่ให้นับระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษา หรือ ฝึกอบรม รวมเป็นระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งรองศาสตราจารย์

ข้อ ๓๐^{๓๔} ผู้ขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาที่กำหนดไว้ ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต ในระบบทวิภาค

ข้อ ๓๑ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์อาจเสนอผลงานทางวิชาการ ตามวิธีการข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

^{๓๓} ข้อ ๒๘ ยกเลิกโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทาง วิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

^{๓๔} ข้อ ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่ง ทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

(๑)^{๑๕} วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการ ประกอบด้วย

(๑.๑) ผลงานทางวิชาการข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

(๑.๑.๑) งานวิจัยอย่างน้อย ๕ เรื่อง ต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ที่มีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป

(๑.๑.๒) งานวิจัยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๕ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป

(๑.๒) ตำราหรือหนังสืออย่างน้อย ๑ เล่ม ที่มีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป

ผลงานทางวิชาการตาม (๑.๑.๑) อย่างน้อย ๒ เรื่อง และ (๑.๑.๒) อย่างน้อย ๑ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป หากเป็นงานวิจัยผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรกหรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ

หากเป็นผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นและตำราหรือหนังสือผู้ขอต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

(๒) วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการตามข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

(๒.๑) งานวิจัยอย่างน้อย ๕ เรื่อง ต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด โดยมีคุณภาพระดับ A+ อย่างน้อย ๒ เรื่อง และมีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป อย่างน้อย ๓ เรื่อง

(๒.๒) งานวิจัยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นต้องได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๕ เรื่อง โดยที่ผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๒ เรื่อง ต้องมีคุณภาพระดับ A+ และอีกอย่างน้อย ๓ เรื่อง มีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป

(๒.๓) งานวิจัยอย่างน้อย ๑๐ เรื่อง ต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และมีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป

^{๑๖} ผลงานทางวิชาการตาม (๒.๑) และ (๒.๒) อย่างน้อย ๒ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A+ และอย่างน้อย ๑ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป หากเป็นงานวิจัยผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรกหรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ หากเป็นผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นผู้ขอต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

ผลงานทางวิชาการตาม (๒.๓) อย่างน้อย ๖ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรกหรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ

ข้อ ๓๒^{๑๗} ผู้ขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ในสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นอกจากการใช้วิธีการตามข้อ ๓๑ แล้ว อาจเสนอผลงานทางวิชาการตามวิธีการข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

(๑) วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการ ประกอบด้วย

(๑.๑) ผลงานทางวิชาการข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

(๑.๑.๑) งานวิจัยอย่างน้อย ๒ เรื่อง ต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือวารสารทางวิชาการระดับชาติที่อยู่

^{๑๕} ข้อ ๓๑ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

^{๑๖} ข้อ ๓๑ (๒) วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

^{๑๗} ข้อ ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

ในฐานะข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือวารสารทางวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ที่มีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป

(๑.๑.๒) งานวิจัยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ ที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือวารสารทางวิชาการระดับชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือวารสารทางวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๒ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป

(๑.๒) ตำราหรือหนังสืออย่างน้อย ๒ เล่ม ที่มีคุณภาพระดับ A ขึ้นไป

ผลงานทางวิชาการตาม (๑.๑.๑) อย่างน้อย ๒ เรื่อง และ (๑.๑.๒) อย่างน้อย ๑ เรื่อง หากเป็นงานวิจัยผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรกหรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ

หากเป็นผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นผู้ขอต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ สำหรับตำราหรือหนังสือตาม (๑.๒) ผู้ขอต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

(๒) วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการตามข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

(๒.๑) งานวิจัยอย่างน้อย ๓ เรื่อง ต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือวารสารทางวิชาการระดับชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือวารสารทางวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ที่มีคุณภาพระดับ A+

(๒.๒) งานวิจัยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือวารสารทางวิชาการระดับชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือวารสารทางวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๓ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A+

(๒.๓) ตำราหรือหนังสืออย่างน้อย ๓ เล่ม ที่มีคุณภาพระดับ A+ ขึ้นไป

ผลงานทางวิชาการตาม (๒.๑) และ (๒.๒) อย่างน้อย ๓ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A+ หากเป็นงานวิจัยผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรกหรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ หากเป็นผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นผู้ขอต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ สำหรับตำราหรือหนังสือตาม (๒.๓) ผู้ขอต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

ข้อ ๓๓ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องเป็นผลงานหลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ เว้นแต่กรณีที่ใช้ผลงานทางวิชาการก่อนได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ผลงานนั้นต้องได้รับการเผยแพร่ไม่เกิน ๕ ปีก่อนวันที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และนำมาใช้ได้ไม่เกินจำนวน ๑ ใน ๓ ของผลงานที่นำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่ง โดยมีผลการประเมินคุณภาพของผลงานใหม่หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ที่ผ่านเกณฑ์จำนวนอย่างน้อย ๒ เรื่องด้วย

ข้อ ๓๔ กรณีผู้ขอเสนอผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ซึ่งเป็นผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคมที่มีเนื้อหาสาระและรูปแบบที่เป็นเรื่องเดียวกัน แต่ดำเนินการคนละพื้นที่ หากเป็นการดำเนินการในลักษณะที่ขยายผลเชิงพื้นที่จากพื้นที่เดียวไปสู่หลายพื้นที่ให้ครอบคลุมกว้างขึ้น โดยมีตัวแปรที่แตกต่างกันก่อให้เกิดกลไกใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ และมีการพัฒนาต่อยอด ซึ่งต้องไม่ซ้ำงานเดียวกันและซ้ำซ้อนกันผู้ขออาจสามารถนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๕^{๑๔} (ยกเลิก)

^{๑๔} ข้อ ๓๕ ยกเลิกโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

หมวด ๕

การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการโดยทั่วไปวิธีพิเศษ

ข้อ ๓๖ การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีพิเศษ อาจทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานไม่ครบระยะเวลาตามที่กำหนดไว้สำหรับการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในระดับสูงขึ้น

(๒) กรณีผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการเสนอขอกำหนดตำแหน่งข้ามระดับตำแหน่งทางวิชาการ

(๓) กรณีผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในสาขาวิชาที่แตกต่างจากสาขาวิชาที่ดำรงตำแหน่งอยู่

ข้อ ๓๗ การขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ อาจทำได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เสนอผลงานทางวิชาการและให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยวิธีปกติ โดยผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพระดับ B และบทความทางวิชาการต้องมีคุณภาพระดับ A

(๒) ให้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย ๓ คน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยการตัดสินเกณฑ์ผ่านต้องได้รับคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ข้อ ๓๘ การขอกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ อาจทำได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เสนอผลงานทางวิชาการและให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งตำแหน่งรองศาสตราจารย์ วิธีที่ ๑ โดยผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพระดับ A

(๒) ให้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย ๓ คน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยการตัดสินเกณฑ์ผ่านต้องได้รับคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ข้อ ๓๙ การขอกำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ อาจทำได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เสนอผลงานทางวิชาการและให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งตำแหน่งศาสตราจารย์ วิธีที่ ๑ โดยผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพระดับ A+

(๒) ให้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย ๓ คน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยการตัดสินเกณฑ์ผ่านต้องได้รับคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

หมวด ๖

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและวิธีการประเมินผลงานทางวิชาการ

ข้อ ๔๐ ในการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการให้มีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการแต่งตั้ง มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๓ ถึง ๕ คน

๑๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญตรงสาขาหรือในสาขาใกล้เคียงกับผลงานทางวิชาการของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.พ.อ. หรือสภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยต้องไม่ใช่ผู้ปฏิบัติงานในสังกัดของมหาวิทยาลัย เว้นแต่กรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการไม่สามารถแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.พ.อ. หรือสภามหาวิทยาลัยกำหนดได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบ ดังนี้

(๑) แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานในสังกัดมหาวิทยาลัยที่อยู่นอกบัญชีหรือในบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.พ.อ. กำหนด

(๒) แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นบุคลากรภายนอกมหาวิทยาลัยที่อยู่นอกบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.พ.อ. หรือสภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีตำแหน่งทางวิชาการต่ำกว่าผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ในกรณีที่ไม่อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๑) และ (๒) ได้

ข้อ ๔๑ กำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ทั้งนี้ อาจจัดการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

๒๐ ในกรณีการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ ที่มีผลการประเมินเป็นเอกฉันท์หรือมีผลการประเมินเป็นเสียงข้างมากว่า คุณภาพของผลงานทางวิชาการของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการอยู่ในเกณฑ์หรือไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ข้อบังคับกำหนด อาจไม่เรียกประชุมก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามดุลยพินิจของประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ในกรณีการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีผลการประเมินเป็นเสียงข้างมากว่า คุณภาพของผลงานทางวิชาการของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการอยู่ในเกณฑ์หรือไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ข้อบังคับกำหนด อาจไม่เรียกประชุมก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามดุลยพินิจของประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

เกณฑ์การตัดสิน ผลงานทางวิชาการต้องมีปริมาณและคุณภาพที่แสดงความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น การตัดสินของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่การขอตำแหน่งทางวิชาการในสาขาวิชาเดียวกันและในระดับตำแหน่งเดียวกันหรือระดับที่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ได้เคยขอตำแหน่งทางวิชาการมาแล้ว หากมีการนำผลงานทางวิชาการเดิมที่เคยเสนอเพื่อพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการมาก่อน มาเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการอีกครั้งหนึ่ง ผู้ขอจะต้องดำเนินการภายในห้าปีนับตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยมีมติกำหนดหรือไม่กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยผู้ขอคนเดิมหรือผู้ขอคนใหม่ ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ใช้ผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการเดิมแต่ละเรื่องที่ผ่านมาแล้วนั้น โดยไม่ต้องพิจารณาผลงานทางวิชาการนั้นใหม่อีก เว้นแต่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ เห็นว่าผลงานทางวิชาการเดิมที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์นั้นเป็นผลงานที่ล้าสมัยหรือมีเหตุสมควรอื่นที่จะไม่ใช้ผลการพิจารณานั้นอีกต่อไป ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ต้องระบุเหตุผลทางวิชาการโดยชัดแจ้งด้วย

๑๙ ข้อ ๔๐ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

๒๐ ข้อ ๔๑ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

ในกรณีที่ผลงานทางวิชาการเดิมมีคุณภาพไม่อยู่ในเกณฑ์ หากมีข้อพิสูจนภายหลังว่า ผลงานนั้นได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์หรือถูกอ้างอิงอย่างแพร่หลาย หรือในกรณีผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคมหากพิสูจนภายหลังได้ว่า ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ชัดหรือก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนสังคม องค์การภาครัฐ หรือองค์การภาคเอกชนได้ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย ระดับจังหวัด หรือประเทศ ผู้ขอสามารถนำผลงานทางวิชาการนั้นมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในครั้งใหม่ได้ โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ จะต้องพิจารณาผลงานทางวิชาการนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

หมวด ๗

วิธีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๔๓ แบบคำขอกำหนดตำแหน่ง วิธีการ และขั้นตอนในการยื่นคำขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามที่อธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ กำหนดโดยออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๔ แบบแสดงหลักฐานการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ ลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ คำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่ และคุณภาพของผลงานทางวิชาการ ให้เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. ที่ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เว้นแต่อธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการจะมีประกาศเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔๕ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการให้แต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการไม่มีการยื่นผลงานทางวิชาการเพิ่มเติม และไม่มีการนิเทศปรับปรุงตำราหรือหนังสือตามความเห็นของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้แต่งตั้งได้ตั้งแต่วันที่ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้รับเรื่องการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

(๒) กรณีผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการได้ส่งผลงานวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ยังมิได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ แต่มีคำรับรองจากบรรณาธิการวารสารทางวิชาการว่าจะมีการตีพิมพ์ผลงานวิจัยหรือบทความทางวิชาการนั้นในฉบับใดและในเวลาใด ให้แต่งตั้งได้ตั้งแต่วันที่ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้รับหลักฐานว่าผลงานวิจัยและบทความทางวิชาการฉบับนั้นได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่แล้ว

(๓) กรณีผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการได้ส่งผลงานทางวิชาการเพิ่มเติมก่อนการส่งผลงานทางวิชาการให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้แต่งตั้งได้ตั้งแต่วันที่ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้รับผลงานทางวิชาการเพิ่มเติม

(๔) กรณีผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ ต้องปรับปรุงตำราหรือหนังสือ ตามความเห็นของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้แต่งตั้งได้ตั้งแต่วันที่ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้รับตำราหรือหนังสือฉบับปรับปรุงแล้ว

(๕) กรณีผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการได้ยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการต่อฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ต่อมาภายหลังได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ลาติดตามคู่สมรสไปต่างประเทศ หรือลาคลอด ให้แต่งตั้งได้ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๕.๑) กรณีที่ไม่มีการยื่นผลงานทางวิชาการเพิ่มเติม และไม่มีกรณีที่ต้องปรับปรุงตำราหรือหนังสือ ตามความเห็นของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้แต่งตั้งได้ตั้งแต่วันที่ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้รับเรื่องการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

(๕.๒) กรณีมีการยื่นผลงานทางวิชาการเพิ่มเติมก่อนการส่งผลงานทางวิชาการให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติการลา ให้แต่งตั้งได้ตั้งแต่วันที่ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้รับผลงานทางวิชาการเพิ่มเติม

(๕.๓) กรณีที่ต้องปรับปรุงตำราหรือหนังสือตามความเห็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ส่งตำราหรือหนังสือฉบับปรับปรุงให้ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการแล้วก่อนวันที่ได้รับอนุมัติการลา ให้แต่งตั้งได้ตั้งแต่วันที่ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้รับตำราหรือหนังสือฉบับปรับปรุงแล้ว

(๕.๔) กรณีต้องปรับปรุงตำราหรือหนังสือตามความเห็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ส่งตำราหรือหนังสือฉบับปรับปรุงให้ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการแล้วในระหว่างการลา ให้แต่งตั้งได้ตั้งแต่วันที่รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงาน

(๕.๕) กรณีต้องปรับปรุงตำราหรือหนังสือตามความเห็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ส่งตำราหรือหนังสือฉบับปรับปรุงให้ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการแล้วในวันหรือหลังวันที่รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงาน ให้แต่งตั้งได้ตั้งแต่วันที่ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้รับตำราหรือหนังสือฉบับปรับปรุงแล้ว

(๖) กรณีผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการต่อฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ต่อมาภายหลังต้องพ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ด้วยสาเหตุตาย เกษียณอายุ หรือลาออก ให้แต่งตั้งได้ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๖.๑) กรณีที่ไม่มีการยื่นผลงานทางวิชาการเพิ่มเติม และไม่มีกรณีที่ต้องปรับปรุงตำราหรือหนังสือ ตามความเห็นของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้แต่งตั้งได้ตั้งแต่วันที่ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้รับเรื่องการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

(๖.๒) กรณีมีการยื่นผลงานทางวิชาการเพิ่มเติมก่อนการส่งผลงานทางวิชาการให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและก่อนวันที่พ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้แต่งตั้งได้ตั้งแต่วันที่ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้รับผลงานทางวิชาการเพิ่มเติม

(๖.๓) กรณีที่ต้องปรับปรุงตำราหรือหนังสือตามความเห็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ส่งตำราหรือหนังสือฉบับปรับปรุงให้ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณา ตำแหน่งทางวิชาการแล้วก่อนวันที่พ้นสภาพ ให้แต่งตั้งได้ตั้งแต่วันที่ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการพิจารณา ตำแหน่งทางวิชาการได้รับตำราหรือหนังสือฉบับปรับปรุงแล้ว

หมวด ๘

การแต่งตั้งอาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเฉพาะด้าน

ข้อ ๔๖ นอกจากการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการทั่วไป ตามหมวด ๔ แล้ว ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการอาจเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการเฉพาะด้าน ตามประกาศ ก.พ.อ. ที่ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เว้นแต่อธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการจะมีประกาศเป็นอย่างอื่น

หมวด ๙

การขอทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการ

ข้อ ๔๗ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่มีผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อาจมีหนังสือชี้แจงเหตุผลทางวิชาการเพื่อขอให้มีการทบทวนผลการพิจารณาต่อคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่มีการขอให้ทบทวนผลการพิจารณาตามข้อ ๔๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) การทบทวนผลการพิจารณาครั้งที่หนึ่ง

(๑.๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการ จะมีมติไม่รับพิจารณาก็ได้ และแจ้งให้ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการผู้นั้นทราบ

(๑.๒) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งมีเหตุผลทางวิชาการ ให้มีมติรับไว้พิจารณา โดยมอบให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมพิจารณาคำชี้แจงข้อโต้แย้งนั้น

(๒) การทบทวนผลการพิจารณาครั้งที่สอง

(๒.๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการหรือมีได้ชี้แจงข้อโต้แย้งโดยมีเหตุผลเพิ่มเติมจากครั้งที่หนึ่ง จะมีมติไม่รับพิจารณาก็ได้ และแจ้งให้ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการผู้นั้นทราบ

(๒.๒) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งมีเหตุผลทางวิชาการและได้ชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมจากการทบทวนครั้งที่หนึ่ง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมจากที่แต่งตั้งไว้เดิม จำนวน ๒ ถึง ๓ คน เพื่อพิจารณาคำชี้แจงข้อโต้แย้งและผลงานทางวิชาการของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๔๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณาเฉพาะคำชี้แจงข้อโต้แย้งของผลงานทางวิชาการที่ยื่นไว้เดิมทุกประเภทที่คุณภาพไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ หากผู้ขอหนดตำแหน่งทางวิชาการมีผลงานทางวิชาการใหม่เพิ่มเติมหรือมีการแก้ไขผลงานเดิม กรณีนี้จะต้องดำเนินการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการใหม่ และให้ถือว่าวันที่ยื่นผลงานทางวิชาการเพิ่มเติมหรือวันที่ยื่นขอแก้ไขผลงานเดิมเป็นวันเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการใหม่

หมวด ๑๐

การลงโทษและการถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๕๐^{๒๑} ในระหว่างการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำผู้ใด หากปรากฏต่อมาว่ามีข้อร้องเรียนว่าผลงานทางวิชาการที่นำมาขอหนดตำแหน่งทางวิชาการ มีลักษณะขัดต่อจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) พักการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการของผู้นั้นไว้ก่อน และดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่ามีกรณีตามข้อ ๑๕ หรือไม่

^{๒๑} ข้อ ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

(๒) เมื่อดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเสร็จ ปรากฏว่า ผู้ขอรับการมีส่วนร่วมในผลงาน ไม่ตรงกับความเป็นจริงหรือกระทำผิดจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามข้อ ๑๕ ให้เสนอ สภามหาวิทยาลัยพิจารณามีมติให้ยุติการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการของผู้นั้น และดำเนินการทาง วินัยตามข้อเท็จจริงและความร้ายแรงแห่งการกระทำผิดเป็นกรณี ๆ ไป และห้ามมิให้ผู้นั้นขอกำหนดตำแหน่ง ทางวิชาการเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี แต่ไม่เกิน ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยมีมติ

ในกรณีที่มีการดำเนินการทางวินัย และผลการดำเนินการทางวินัยปรากฏว่าผลงาน ทางวิชาการที่นำมาขอตำแหน่งทางวิชาการมีลักษณะขัดต่อจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ตามข้อ ๑๕ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการอาจถือเอาผลการดำเนินการทางวินัยมาประกอบ การดำเนินการตาม (๒) โดยไม่ต้องดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงอีกครั้งหนึ่งก็ได้”

ข้อ ๕๑^{๒๒} หากปรากฏภายหลังจากการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการว่าผู้ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการผู้นั้นมีการกระทำผิดตามข้อ ๑๕ และข้อ ๕๐ ให้สภามหาวิทยาลัยมีมติถอดถอนตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอ ความเห็นต่อ ก.พ.อ. เพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอน และดำเนินการ ทางวินัยตามข้อเท็จจริงและความร้ายแรงแห่งการกระทำผิดเป็นรายกรณี และห้ามมิให้ผู้นั้นขอกำหนด ตำแหน่งทางวิชาการเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี แต่ไม่เกิน ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอด ถอนหรือนับตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ถอดถอน แล้วแต่กรณี

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๒ การดำเนินการขอตำแหน่งทางวิชาการ การลงโทษ และการถอดถอนตำแหน่งทาง วิชาการของพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ที่มีอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไป ตามข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศที่ใช้กับการขอตำแหน่งทางวิชาการนั้นต่อไปจนกว่าจะ ดำเนินการแล้วเสร็จ

ข้อ ๕๓ กรณีที่ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการได้ยื่นผลงานทางวิชาการไว้ตามข้อบังคับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการ ของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้เทียบเกณฑ์คุณภาพของผลงานทางวิชาการ ของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพระดับ ดี เทียบเท่าคุณภาพระดับ B
- (๒) ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพระดับ ดีมาก เทียบเท่าคุณภาพระดับ A
- (๓) ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพระดับ ดีเด่น เทียบเท่าคุณภาพระดับ A+

ข้อ ๕๔ กรณีที่ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการได้ยื่นผลงานทางวิชาการไว้ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้เทียบเกณฑ์คุณภาพของผลงานทางวิชาการของผู้ขอตำแหน่ง ทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพระดับ B หรือ B+ เทียบเท่าคุณภาพระดับ B
- (๒) ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพระดับ A เทียบเท่าคุณภาพระดับ A

^{๒๒} ข้อ ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่ง ทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

(๓) ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพระดับ A+ เทียบเท่าคุณภาพระดับ A+

ข้อ ๕๕^{๒๓} ให้ยกเลิกเอกสารแนบท้ายข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๖ และให้ใช้เอกสารแนบท้ายข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕๖^{๒๔} กรณีที่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้เตรียมขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ โดยวิธีที่ ๓ ไว้แล้วตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๖ สามารถเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ โดยวิธีที่ ๓ ได้ภายในหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ข้อบังคับฉบับนี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ยื่นผลงานทางวิชาการ โดยวิธีที่ ๓ และฝ่ายเลขานุการของ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการได้รับไว้พิจารณาแล้วก่อนที่จะข้อบังคับฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับ ให้สามารถดำเนินการพิจารณาต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๕๗^{๒๕} ให้การเผยแพร่ผลงานในวารสารวิชาการระดับชาติ ซึ่งได้เผยแพร่ไว้แล้ว ก่อนวันที่ข้อบังคับฉบับนี้มีผลใช้บังคับ อาจนำการเผยแพร่ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๖ มาใช้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้โดยอนุโลมภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ข้อบังคับฉบับนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๕๘^{๒๖} การดำเนินการขอตำแหน่งทางวิชาการที่มีอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ในกรณีที่หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับฉบับนี้เป็นประโยชน์กับผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาใช้กับผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวได้

ประกาศ ณ วันที่ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(ศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นิติไกรพจน์)

นายกสภามหาวิทยาลัย

^{๒๓}ข้อ ๕๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

^{๒๔}ข้อ ๕๖ เพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

^{๒๕}ข้อ ๕๗ เพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

^{๒๖}ข้อ ๕๘ เพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙

เอกสารแนบท้ายข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้ง และถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๙

๑. ลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการทั่วไป

๑.๑ ผลงานทางวิชาการที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณาต้องเป็นงานที่ผู้ขอเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) หรือผู้ประพันธ์ร่วม (co-author) หรือมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

ผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) ต้องมีไม่เกิน ๑ คนต่อหนึ่งผลงานวิชาการ
ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) ต้องมีไม่เกิน ๒ คนต่อหนึ่งผลงานวิชาการ

๑.๒ ถ้าเป็นงานที่ผู้ขอมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ ต้องมีลักษณะดังนี้

๑.๒.๑ กรณีบทความวิจัย ผู้ขอจะต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) หรือผู้ประพันธ์ร่วม (co-author) ในผลงานทางวิชาการเรื่องนั้น

๑.๒.๒ กรณีรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ผู้ขอจะต้องมีส่วนร่วมในงานวิจัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ และมีบทบาทเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยหรือผู้ร่วมวิจัย

๑.๒.๓ กรณีผลงานทางวิชาการกลุ่มอื่นที่มีใช่งานวิจัย ผู้ขอจะต้องมีส่วนร่วมในผลงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

๑.๓ ผู้ขอจะต้องยื่นแบบแสดงหลักฐานการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ สำหรับผลงานทางวิชาการเฉพาะเรื่องที่มีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ

๑.๔ การลงนามรับรองการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการที่เป็นบทความวิจัย ต้องมีการลงนามโดยผู้ขอ ผู้ประพันธ์อันดับแรก (first author) ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (corresponding author) และผู้ประพันธ์ร่วม (co-author) เพื่อรับรอง บทบาทหน้าที่ การปฏิบัติงาน และความรับผิดชอบในการสร้างสรรค์ผลงานของผู้ร่วมงานทุกคน ว่าทำในส่วนใดอย่างไร

๑.๕ การลงนามการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการที่เป็นรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และผลงานทางวิชาการกลุ่มอื่นที่มีใช่งานวิจัย จะต้องให้ผู้ร่วมงานทุกคนลงนามรับรองว่า แต่ละคนมีส่วนร่วมในผลงานเรื่องนั้น ร้อยละเท่าใด รวมทั้งระบุบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในผลงานนั้น

๑.๖ การลงนามรับรองการมีส่วนร่วมในผลงานแต่ละเรื่อง โดยผู้ร่วมงานต้องลงนามทุกคน เว้นแต่เฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งของผลงานที่มีการเผยแพร่ ให้ระบุชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงานส่วนนั้น ๆ เมื่อได้ลงนามรับรองแล้วจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้

๑.๗ กรณีเสนอผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม ซึ่งมีการดำเนินงานเป็นหมู่คณะ หรือเป็นงานที่มีการบูรณาการหลายสาขาวิชา ผู้ขอต้องมีบทบาทในขั้นตอนการทำงานในสาขาวิชาที่เสนอขอกำหนดตำแหน่งอย่างน้อย ๓ ขั้นตอน ดังนี้

ก. การวิเคราะห์สถานการณ์ก่อนเริ่มกิจกรรมรับใช้ท้องถิ่นและสังคม

ข. การออกแบบหรือพัฒนาชิ้นงานหรือแนวคิดหรือกิจกรรม

ค. การประเมินผลลัพธ์และสรุปแนวทางในการนำไปขยายผลหรือปรับปรุง

ให้ผู้ขอระบุบทบาทหน้าที่ การปฏิบัติงานและความรับผิดชอบในผลงานนั้นของผู้ร่วมโครงการทุกคน และบทบาทหน้าที่หลักของผู้ขอ โดยให้ผู้ที่ทำหน้าที่หลักในแต่ละโครงการลงนามรับรอง

๑.๘ กรณีงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เผยแพร่อันเป็นผลมาจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่ผู้ขอทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ขอต้องเป็นผู้ริเริ่ม กำกับดูแล และมีบทบาทสำคัญในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการวิจัยนั้น

๒. คำจำกัดความ รูปแบบ การเผยแพร่และลักษณะคุณภาพของผลงานทางวิชาการ ผลงานวิชาการ
สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสามารถจำแนกได้ ๔ กลุ่ม ดังนี้

๒.๑ งานวิจัย

๒.๑ งานวิจัย	
นิยาม	ผลงานวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบ ด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ และมีที่มาและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลคำตอบหรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ (งานวิจัยพื้นฐาน) หรือการนำวิชาการนั้นมาใช้ประโยชน์ (งานวิจัยประยุกต์-applied research) หรือ งานวิจัยสร้างสรรค์(creative research) หรือการพัฒนาอุปกรณ์ หรือกระบวนการใหม่ ที่เกิดประโยชน์
รูปแบบ	อาจจัดได้เป็น ๓ รูปแบบ ดังนี้ ๑. รายงานการวิจัยที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย (research process) อาทิ การกำหนดประเด็นปัญหา วัตถุประสงค์ การทำวรรณกรรม ปรีทัศน์ โจทย์หรือสมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิสูจน์โจทย์หรือสมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลสรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ การอ้างอิง และอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่าได้นำความรู้จากงานวิจัยมาตอบโจทย์และแก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. บทความวิจัยที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้น ให้มีความกระชับ และสั้น สำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการ หรือในวารสารทางวิชาการ ๓. ในรูปของหนังสือ (monograph) ซึ่งนำงานวิจัยมาใช้ประกอบการเขียน
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมิน คุณภาพ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้ ๑. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารวิชาการ ดังต่อไปนี้ ๑.๑ วารสารวิชาการระดับชาตินั้น อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือ กลุ่ม ๒ หรือ ๑.๒ วารสารวิชาการระดับนานาชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ได้แก่ ERIC, MathsciNet, Pubmed, Scopus, Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ กรณีการเผยแพร่บทความวิจัยในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับชาติและระดับนานาชาติ ที่ ก.พ.อ. กำหนด ถ้าหากเป็นฉบับเพิ่มเติม (supplement issue) โดยมีเนื้อหาเฉพาะที่ออกในโอกาสพิเศษ ซึ่งบทความวิจัยไม่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด จะต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) อย่างน้อย ๒ คน จากหลากหลายสถาบันก่อนการเผยแพร่ กรณีการเผยแพร่บทความวิจัยในวารสารวิชาการ ที่ปรากฏเลข DOI และสามารถสืบค้นได้แต่ยังไม่ปรากฏ volume และเลขหน้า ถ้าเป็น DOI ของ Crossref สามารถใช้วันที่ได้รับเลข DOI เป็นวันที่เผยแพร่บทความวิจัยได้ แต่ถ้าเป็นกรณีที่ไม่ได้มีเลข DOI ต้องใช้วันที่เผยแพร่ในวารสารวิชาการ ซึ่งมีการระบุ volume และเลขหน้าครบถ้วนแล้ว เป็นวันที่เผยแพร่บทความวิจัย ๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัยที่ได้มีการบรรณาธิการ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ (peer reviewer) ประเมินคุณภาพ

๒.๑ งานวิจัย

	๓. นำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการที่เป็นฉบับเต็มของการประชุม ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยต้องมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการนั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่คัดสรรกลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำ หรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ในหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ที่มาจากการประชุมโดยสมาคมวิชาการหรือวิชาชีพ หรือสถาบันอุดมศึกษาร่วมกับสมาคมวิชาการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา อย่างน้อย ๓ แห่ง และจัดอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๓ ปี ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์และอาจเผยแพร่ก่อนหรือหลังการประชุมก็ได้ ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความดังกล่าว จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการสาขานั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) จากหลากหลายสถาบันหรือเป็น proceedings ที่อยู่ในฐานข้อมูลที่ ก.พ.อ. กำหนด ตามข้อ ๑.๒ ๔. เผยแพร่ในรูปของรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ พร้อมหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการหรือวิชาชีพในสาขานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง ตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิ (peer reviewer) จะต้องไม่ใช่คณะกรรมการตรวจรับทุนหรือตรวจรับงานจ้างเพื่อให้งานวิจัยนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือข้อกำหนดของสัญญาจ้างเท่านั้น ๕. เผยแพร่ในรูปของหนังสือ (monograph) พร้อมหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง ตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด เมื่อได้เผยแพร่ “งานวิจัย” ตามลักษณะข้างต้นแล้ว การนำ “งานวิจัย” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพ “งานวิจัย” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้
ลักษณะคุณภาพ	ระดับ B เป็นงานวิจัยที่มีกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอนถูกต้องเหมาะสมในระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องเป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์และนำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษาแล้ว และต้องเป็นที่ยอมรับ หรือได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแพร่หลาย โดยมีหลักฐานที่แสดงการวิเคราะห์ให้เห็นถึงคุณประโยชน์ในด้านสังคมหรือมูลค่าทางเศรษฐกิจจากนิติบุคคลองค์กรที่สาม (third party) ที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องเป็นที่ยอมรับอย่างโดดเด่น (outstanding) รวมทั้งได้รับการอ้างอิงอย่างกว้างขวางในฐานข้อมูลระดับนานาชาติของสาขาวิชา นั้น ๆ หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้แพร่หลายเป็นอย่างมาก โดยมีหลักฐานที่แสดงการ วิเคราะห์ให้เห็นถึงผลกระทบอย่างกว้างขวางและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวงวิชาการ และวงวิชาชีพจากนิติบุคคลองค์กรที่สาม (third party) ที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย

๒.๒ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๑๒ ประเภท ดังนี้

- ๒.๒.๑ ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม
- ๒.๒.๒ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้
- ๒.๒.๓ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ
- ๒.๒.๔ กรณีศึกษา (case study)
- ๒.๒.๕ งานแปล
- ๒.๒.๖ พจนานุกรม สารานุกรม นามานุกรม และงานวิชาการอื่นในลักษณะเดียวกัน
- ๒.๒.๗ ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ๒.๒.๘ ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ
- ๒.๒.๙ สิทธิบัตร
- ๒.๒.๑๐ ซอฟต์แวร์
- ๒.๒.๑๑ ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม
- ๒.๒.๑๒ ผลงานนวัตกรรม

๒.๒.๑ ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม	
นิยาม	ผลงานวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมที่มีห่วงโซ่คุณค่า (value chain) ส่วนใหญ่อยู่ภายในประเทศ เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาหรือการแก้ปัญหาของอุตสาหกรรม
รูปแบบ	จัดทำเป็นเอกสาร โดยมีคำอธิบายอย่างชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม มีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นและเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการในประเด็นต่อไปนี้ ● ข้อมูลของสถานการณ์ปัญหาก่อนการดำเนินการ ● หลักฐานการมีส่วนร่วมและการยอมรับของผู้ใช้ ● คำอธิบายกระบวนการแก้ปัญหาทางอุตสาหกรรม (solution method) ● คำอธิบายถึงความรู้ความเชี่ยวชาญที่ใช้ และการนำเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องมาใช้ ● คำอธิบายถึงความรู้หรือองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นภายหลังเสร็จสิ้นการวิจัย ● คำอธิบายถึงผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อผู้ใช้ หรือต่อบางส่วนของห่วงโซ่คุณค่า (value chain) ของอุตสาหกรรมนั้น หรือต่อทั้งวงการอุตสาหกรรมนั้น ● คำอธิบายถึงวิธี และคุณภาพ/ประสิทธิภาพ ในการนำกลับมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น การเขียนตำรา หรือการปรับปรุงเนื้อหาในรายวิชาที่สอน หรือใช้เป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือปัญหาพิเศษของนักศึกษา
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้ ๑. บทความวิจัยในวารสารวิชาการ หนังสือรวมบทความวิชาการ หรือการประชุมวิชาการ ที่มีหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ทั้งนี้ บทความดังกล่าวจะต้องมีผู้แต่งร่วมเป็นบุคลากรจากอุตสาหกรรม หรือหากไม่มี จะต้องมียกเอกสาร

๒.๒.๑ ผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม

	ยืนยันการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยดังกล่าวโดยอุตสาหกรรม เช่น สัญญาร่วมทุนวิจัย หรือ หลักฐานเชิงประจักษ์ในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ หมายเหตุ กรณีการเผยแพร่บทความวิจัยในวารสารวิชาการ หนังสือรวมบทความวิชาการ หรือการประชุมวิชาการที่มีหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ให้ใช้ลักษณะการเผยแพร่ตาม ๑. งานวิจัย ข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ๒. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีเนื้อหาหรือมีเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม และมีการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน ๓. เอกสารแสดงทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดจากผลงานดังกล่าว เช่น สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ข้อตกลงอนุญาตให้ใช้สิทธิ (licensing agreement) โดยมีเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม ๔. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เปิดเผย โดยมีเนื้อหา หรือมีเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม และต้องมีหลักฐานแสดงเหตุผลที่ไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ แต่มีหลักฐานรับรองว่าได้นำไปใช้ประโยชน์แล้ว ๕. รายงานการประเมินจากหน่วยงานภายนอกที่แสดงถึงผลกระทบที่เกิดจากการวิจัย หรือกิจกรรมทางวิชาการที่เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม โดยผู้เสนอต้องจัดทำเอกสารประกอบที่มีเนื้อหาตามรูปแบบของผลงานวิชาการเพื่ออุตสาหกรรม
ลักษณะ คุณภาพ	ระดับ B มีการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่ชัดเจน มีการระบุปัญหาหรือความต้องการ โดยการมีส่วนร่วมของอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย มีการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ความรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือทำความเข้าใจสถานการณ์จนมีแนวโน้มทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือมีแนวโน้มก่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมนั้น ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องสามารถนำไปใช้เป็นตัวอย่งในการแก้ปัญหา หรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น อย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาให้กับอุตสาหกรรมอื่นได้ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในวงกว้างในระดับจังหวัดหรือประเทศอย่างเป็นรูปธรรม ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมหรือแวดวงวิชาการอย่างกว้างขวางอย่างมีนัยสำคัญ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือได้รับรางวัลจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ หมายเหตุ แนวทางการประเมินผลงานทางวิชาการสู่ภาคอุตสาหกรรมให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ประเมินผลงานทางวิชาการโดยใช้แนวทางในการประเมิน ดังต่อไปนี้ ๑. ประเมินจากเอกสารและหลักฐานประกอบการเสนอผลงาน ๒. ประเมินจากหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลจากอุตสาหกรรม การสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง หรือสารสนเทศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ๓. นอกจากการประเมินเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ และข้อ ๒ แล้ว อาจประเมินจากการตรวจสอบสภาพจริงในอุตสาหกรรมร่วมด้วย ซึ่งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะตรวจสอบด้วยตนเองหรือแต่งตั้งผู้แทนให้ไปตรวจสอบแทนก็ได้

๒.๒.๒ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้	
นิยาม	ผลงานวิชาการซึ่งอาจดำเนินงานในรูปการศึกษาหรือการวิจัยเชิงทดลองหรือการวิจัยและพัฒนา มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือแก้ไขปัญหาด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน องค์ประกอบของผลงานประกอบด้วยคำอธิบายหรือข้อมูลหลักฐานสำคัญ ได้แก่ (๑) สภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน (๒) แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และเหตุผล หรือความเชื่อที่ผู้สอนใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนที่เป็นนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ นวัตกรรมดังกล่าวอาจเป็นรูปแบบใหม่ของการสอนหรือเป็นการสอนแนวใหม่ หรือเป็นงานประดิษฐ์คิดค้นที่พัฒนาขึ้นใหม่ หรือปรับปรุงประยุกต์จากของเดิมอย่างเห็นได้ชัด เช่น เป็นบทเรียนแบบใหม่ กิจกรรมใหม่ หรือเทคนิคใหม่ในการจัดการเรียนการสอน สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน และ (๓) กระบวนการและผลลัพธ์ในการนำนวัตกรรมนั้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนในสถานการณ์จริง แสดงผลในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยมีข้อมูลหลักฐานรองรับว่าได้เกิดการเปลี่ยนแปลงในผู้เรียนในทิศทางที่พึงประสงค์ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในผู้เรียนและผู้สอน
รูปแบบ	๑. ผลงานวิชาการในรูปของรายงานผลการศึกษา บทความวิจัย หรือ ๒. ผลผลิตจากการศึกษาที่เป็นบทเรียน กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน โดยมีการอธิบายแนวคิดในการพัฒนาและผลการใช้กับผู้เรียนประกอบด้วย อาจจัดทำเป็นเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจาก หลากหลายสถาบัน ดังนี้ ๑. เผยแพร่เป็นรายงานการศึกษาระดับสมบูรณ์และมีการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิ และมีหลักฐานการเผยแพร่ผลงานไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ๒. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่ม สิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๓. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความที่มีการบรรณาธิการโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนา การเรียนการสอน และมีการประเมินคุณภาพ ๔. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการที่มีหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) <u>หมายเหตุ</u> กรณีการเผยแพร่บทความวิจัยในวารสารวิชาการ หนังสือรวมบทความวิชาการ หรือการประชุมวิชาการที่มีหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (proceedings) ให้ใช้ลักษณะการเผยแพร่ตาม ๑. งานวิจัย ข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ๕. เผยแพร่ในรูปของผลผลิตของงานการศึกษาแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีคำอธิบายแนวคิด การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน วิธีการใช้ และผลที่เกิดกับผู้เรียน
ลักษณะคุณภาพ	ระดับ B ๑. แนวคิดการออกแบบนวัตกรรมการเรียนการสอนเป็นงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่ปรับจากแนวคิดเดิมหรือเป็นแนวคิดใหม่

๒.๒.๒ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้	
	๒. มีข้อมูลหลักฐานชัดเจนว่าผลงานการศึกษาที่พัฒนาขึ้นนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้หรือคุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ได้จริง <u>ระดับ A</u> ๑. มีคุณลักษณะเหมือนระดับ B และ ๒. มีข้อมูลหลักฐานชัดเจนว่าผลงานการศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาผู้เรียนกลุ่มอื่นได้ ๓. ผลงานได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนที่มี impact factors <u>ระดับ A+</u> ๑. มีคุณลักษณะเหมือนระดับ A และ ๒. ผลงานได้รับรางวัลหรือการยกย่องด้านการพัฒนาการเรียนการสอน/งานการศึกษาหรืองานประดิษฐ์คิดค้น ในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ

๒.๒.๓ ผลงานวิชาการเพื่อพัฒนานโยบายสาธารณะ	
นิยาม	เป็นผลงานที่เกิดจากการศึกษาวิจัย หรือ วิเคราะห์ สังเคราะห์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง สิ่งแวดล้อม หรือด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ หรือทางวิชาการด้านอื่น อันนำไปสู่ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะใหม่ หรือข้อเสนอแนะเชิงความคิด หรือเชิงประจักษ์เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะหรือการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้ภาครัฐนำไปใช้กำหนดนโยบาย กฎหมาย แผน คำสั่ง หรือมาตรการอื่นใด ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาที่มีอยู่หรือพัฒนาให้เกิดผลดีต่อสาธารณะไม่ว่าระดับชาติ ท้องถิ่น หรือนานาชาติ
รูปแบบ	จัดทำเป็นเอกสาร โดยมีคำอธิบายทางวิชาการ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ สังเคราะห์ สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจสังคม การเมืองการปกครอง สิ่งแวดล้อม หรือด้านอื่นที่ต้องการแก้ไข โดยมีเหตุผลหลักฐานและข้อมูลสนับสนุนแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามหลักวิชาการ ทั้งนี้โดยมีนโยบายร่างกฎหมาย ร่างกฎ แผน คำสั่ง หรือมาตรการอื่นใดเป็นผลผลิต (output) รวมทั้งมีการคาดการณ์ผลลัพธ์ (outcome) และผลกระทบ (impact) ต่อสังคมในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติด้วย
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้ ๑. ได้มีการนำเสนอแนะนโยบาย กฎหมาย แผน คำสั่ง หรือมาตรการอื่นใด พร้อมคำอธิบายต่อผู้มีส่วนได้เสีย และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในนโยบายสาธารณะนั้น ๆ ทั้งได้มีการนำไปสู่การพิจารณาหรือดำเนินการโดยผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ๒. ได้มีการเผยแพร่แนะนโยบายสาธารณะนั้นไปยังผู้เกี่ยวข้อง
ลักษณะคุณภาพ	ระดับ B เป็นผลงานที่แสดงการวิเคราะห์สังเคราะห์ที่มีหลักฐานข้อมูล หรือเหตุผลสนับสนุน ซึ่งแสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ ระดับ A เป็นเกณฑ์เดียวกับระดับ B แต่ต้องเป็นข้อเสนอใหม่ที่ครอบคลุมการแก้ปัญหา หรือพัฒนาที่กว้างขวางกว่าข้อเสนอเดิม โดยต้องมีร่างกฎหมาย ร่างนโยบาย ร่างแผน ฯลฯ ที่มีคุณภาพระดับดีมาก และมีการอ้างอิงโดยผู้เกี่ยวข้อง ระดับ A+ เป็นเกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องได้รับการอ้างอิง อภิปรายอย่างกว้างขวางในสังคม หรือได้รับการนำไปใช้โดยผู้รับผิดชอบในนโยบายสาธารณะนั้น และเกิดประโยชน์

๒.๒.๔ กรณีศึกษา (case study)	
นิยาม	งานเขียนที่เกิดจากการศึกษาบุคคลหรือสถาบัน (หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐบาล ฯลฯ) ศึกษาเหตุการณ์ การบริหารจัดการ คดี หรือกรณีที่เกิดขึ้นจริงมาจัดทำเป็นกรณีศึกษาเพื่อใช้ในการสอน (teaching case study) ทั้งนี้ โดยเป็นการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ตามหลักวิชาการถึงสาเหตุของปัญหาและปัจจัยอื่น ๆ นำมาประกอบการตัดสินใจและกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาตามหลักวิชา หรือทำข้อเสนอในการพัฒนาองค์กร หรือเพื่อให้เกิดความเข้าใจในพฤติกรรมของบุคคลหรือพฤติกรรมขององค์กรเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์หาเหตุผลและแนวทางในการตัดสินใจตามหลักวิชาการ หรือเพื่อวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและการใช้ดุลพินิจตัดสินในคดีนั้น ๆ
รูปแบบ	เอกสารที่ตีพิมพ์หรือเป็นสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วยคู่มือการสอน (teaching notes) และใช้ประกอบการเรียนการสอนมาแล้ว มีองค์ประกอบครบถ้วน คือ บทนำ เนื้อหา และบทส่งท้าย จำนวนกรณีศึกษาที่จะนำมาเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการต้องมีจำนวนอย่างน้อย ๕ กรณีศึกษา และมีจำนวนหน้ารวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๘๐ หน้า โดยเนื้อหาสาระจะต้องไม่ซ้ำซ้อนกันและอยู่ในขอบข่ายสาขาวิชาที่เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ สำหรับการประเมินคุณภาพจะต้องประเมินคุณภาพโดยรวมทั้งหมด
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะของสิ่งตีพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยต้องมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง หรือเผยแพร่ในหนังสือหรือแหล่งรวบรวมกรณีศึกษาที่มีการบรรณาธิการโดยมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพ ทั้งนี้ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน
ลักษณะคุณภาพ	ระดับ B ๑. เป็นกรณีศึกษาที่มีองค์ประกอบครบถ้วน คือ บทนำ เนื้อหา บทส่งท้าย รายละเอียดข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เช่น ตาราง และรูปภาพ ๒. เป็นกรณีศึกษาที่มีเนื้อหาและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการเรียน การสอนในระดับอุดมศึกษา ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องเป็นกรณีศึกษาที่มีการเสนอเนื้อหาและการวิเคราะห์ที่ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง หรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างแพร่หลาย ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้อง ๑. เป็นกรณีศึกษาที่บุกเบิกทางวิชาการ นำเสนอปัญหาหรือประเด็นที่ไม่เคยมีผู้ศึกษามาก่อน มีการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างลึกซึ้ง และสร้างความรู้ใหม่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างชัดเจน ๒. เป็นกรณีศึกษาที่กระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าในวิชาการ หรือวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือนานาชาติ

๒.๒.๕ งานแปล	
นิยาม	งานแปลจากตัวงานต้นแบบที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานวิชาการที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขานั้น ๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง
รูปแบบ	งานแปลพร้อมบทวิเคราะห์หรืออธิบายเชิงวิชาการที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้ หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น ๆ ได้อย่างไร ในแง่ใด
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมิน โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้ ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ อาทิ การเผยแพร่ในรูปของซีดีรอม ฯลฯ การเผยแพร่งานแปลดังกล่าวจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร ซึ่งจำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน กรณีที่อยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณา หากคณะผู้ทรงคุณวุฒิมีมติให้ปรับปรุงงานแปลซึ่งอยู่ในวิสัยที่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นได้ ทั้งนี้เมื่อได้แก้ไขปรับปรุงงานแปลดังกล่าวเรียบร้อยแล้วให้เสนอคณะผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา โดยไม่ต้องนำงานแปลดังกล่าวไปเผยแพร่ใหม่อีกครั้งหนึ่ง กรณีที่ได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของงานแปลแล้วไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ข้อบังคับกำหนด การนำงานแปลนั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในงานแปลเพื่อนำมาเสนอ ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการครั้งใหม่ สามารถกระทำได้ แต่ให้มีการประเมินคุณภาพงานแปลที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง
ลักษณะคุณภาพ	ระดับ B เป็นการถ่ายทอดเนื้อหาจากต้นฉบับเดิมได้สมบูรณ์พร้อมทั้งมีบทนำของผู้แปลที่ให้ข้อมูลครบถ้วนเกี่ยวกับเอกสารที่แปล ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องมีการใช้ภาษาที่สละสลวย และอ่านเข้าใจง่าย ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องมีบทนำเชิงวิเคราะห์ที่แสดงความรู้ความเข้าใจของผู้แปลในเรื่องนั้น ๆ และเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกัน หรือมีการค้นคว้าเพิ่มเติมของผู้แปลใส่ไว้ในบทนำ หรือในเชิงอรรถ แล้วแต่กรณี สำหรับสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ให้ใช้ลักษณะคุณภาพดังต่อไปนี้ ระดับ B เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในตัวบทแบบแผนทางความคิดหรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด และบ่งชี้ความสามารถในการสื่อความหมายได้อย่างดี มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัย มีการให้อรรถาธิบายเชิงวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ อันเหมาะสมทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค

๒.๒.๕ งานแปล

	ระดับ A เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบทแบบแผนทางความคิดหรือวัฒนธรรมต้นกำเนิดและบ่งชี้ถึงความสามารถในการสื่อความหมายในระดับสูงมาก มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานอย่างละเอียดลึกซึ้งในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัยของผู้สันตติกรรม มีการให้รรถาธิบายเชิงวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ อันเหมาะสมทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังนี้ ๑. เป็นงานที่แปลมาจากต้นแบบที่มีความสำคัญในระดับที่มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางวิชาการ ๒. เป็นงานที่แปลอยู่ในระดับที่พึงยึดถือเป็นแบบฉบับได้ ๓. มีการให้ข้อสรุปของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปลที่มีลักษณะเป็นการบุกเบิกทางวิชาการ
--	---

๒.๒.๖ พจนานุกรม (dictionary) สารานุกรม (encyclopedia) นามานุกรม (directory) และงานวิชาการอื่นในลักษณะเดียวกัน

นิยาม	งานอ้างอิงที่อธิบาย และให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำ หรือหัวข้อ หรือหน่วยย่อย ในลักษณะอื่น ๆ อันเป็นผลของการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ และมีหลักวิชา รวมทั้งแสดงสถานะล่าสุดทางวิชาการ (state-of-the-art) ของสาขาวิชานั้น ๆ เป็นการรวบรวมคำ หรือหัวข้อ หรือหน่วยย่อย จัดระบบอ้างอิง โดยเป็นงานของนักวิชาการคนเดียว มีคำนำที่ชี้แจงหลักการ หลักวิชา หรือทฤษฎีที่นำมาใช้ รวมทั้งอธิบายวิธีการใช้ และมีบรรณานุกรมรวมหรือบรรณานุกรมแยกส่วนตามหน่วยย่อย รวมทั้งดัชนีค้นคำ ในกรณีที่เป็น
รูปแบบ	ประกอบด้วยบทวิเคราะห์หรืออธิบายเชิงวิชาการที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้ หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น ๆ ได้อย่างไร ในแง่ใด
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมิน โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้
ลักษณะคุณภาพ	๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ หรือ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ระดับ B เป็นงานอ้างอิงที่ให้ความรู้พื้นฐานอันถูกต้องและทันสมัย ครอบคลุมเนื้อหาที่กว้างขวางตามที่ยอมรับกันในวงวิชาการ ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องมีการให้ข้อมูลและทัศนะที่ชี้ให้เห็นถึงวิวัฒนาการของศัพท์ หัวข้อ หรือหน่วยย่อยและ/หรือสาขาวิชานั้น ๆ ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องมีการชี้ทางให้ผู้อ่าน หรือผู้ใช้เกิดความคิดเชิงวิพากษ์และ/หรือ เกิดความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไป

๒.๒.๗ ผลงานสร้างสรรค์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
นิยาม	ผลงานวิชาการที่เป็นการประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือ เครื่องทุ่นแรง ผลงานการ สร้างสรรค์พืชหรือสัตว์พันธุ์ใหม่ หรือจุลินทรีย์ที่มีคุณสมบัติพิเศษสำหรับการใช้ประโยชน์เฉพาะด้าน วัคซีน ผลิตภัณฑ์หรือสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งพัฒนาขึ้นจากการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยวิธีวิทยาที่เป็นที่ยอมรับในสาขานั้น ๆ
รูปแบบ	ผลงานสร้างสรรค์พร้อมด้วยสิ่งตีพิมพ์หรือเอกสารทางวิชาการ ที่แสดงถึงแนวคิดในการวิจัยค้นคว้าและพัฒนางานนั้น ๆ กระบวนการในการวิจัยและพัฒนา ผลการทดสอบคุณสมบัติต่าง ๆ ทั้งที่เป็นคุณสมบัติพื้นฐานและคุณสมบัติพิเศษที่เป็นข้อเด่น ผลการทดสอบในสภาพของการนำไปใช้จริงในสภาพที่เหมาะสม และศักยภาพของผลกระทบจากการนำไปใช้ในแง่เศรษฐกิจหรือสังคม
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้ ๑. การจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การจัดการแสดง การแสดงสาธารณะ การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง ภาพถ่าย แอลบั้มที่ภาพ ๒. เอกสารประกอบ ต้องพิมพ์เผยแพร่ หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์
ลักษณะคุณภาพ	ระดับ B เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการ มีผลการทดสอบตามหลักวิชาที่ชัดเจน เชื่อถือได้ และการนำผลงานนั้นไปใช้มีศักยภาพในการส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมในระดับปานกลาง ระดับ A เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการมากขึ้น มีผลการทดสอบตามหลักวิชาที่ชัดเจน เชื่อถือได้และการนำผลงานนั้นไปใช้มีศักยภาพในการส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมในระดับสูง ระดับ A+ เป็นผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ซึ่งต้องใช้ความรู้เชิงวิชาการที่ลึกซึ้ง มีผลการทดสอบตามหลักวิชาที่ชัดเจน เชื่อถือได้ ผลงานมีคุณสมบัติโดดเด่น และมีศักยภาพสูงในการนำไปใช้ประโยชน์ หรือก่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ในแนวทางหรือรูปแบบใหม่ ๆ ที่จะมีผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือทางสังคมในระดับสูง

๒.๒.๘ ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ (ให้ใช้คำจำกัดความตาม ๔.๒)

๒.๒.๙ สิทธิบัตร (patent)	
นิยาม	สิทธิบัตรตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร
รูปแบบ	อาจจัดทำได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งประกอบด้วย ๑. มีบทวิเคราะห์ที่อธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้ หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น ๆ ได้อย่างไร ในแง่ใด ๒. ต้องผ่านการพิสูจน์ หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย
การเผยแพร่	มีหลักฐานการนำสิทธิบัตรไปใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในวงวิชาการ หรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน
ลักษณะคุณภาพ	ระดับ B เป็นสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปวิจัยหรือพัฒนาต่อยอด ระดับ A เป็นสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ระดับชาติ ระดับ A+ เป็นสิทธิบัตรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้วและพิสูจน์ได้ว่ามีผู้นำไปใช้ประโยชน์ในระดับนานาชาติ และมีหลักฐานว่าได้นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือเชิงสาธารณประโยชน์อย่างกว้างขวาง

๒.๒.๑๐ ซอฟต์แวร์ (software)	
นิยาม	หมายความว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามความหมายของกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นผลงานที่ได้จากการวิจัย หรือการประดิษฐ์คิดค้นใหม่หรือการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ที่มีหลักวิชาอันสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน รวมถึงซอฟต์แวร์ที่เป็นการประยุกต์หลักวิชาเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ในเชิงวิชาการ โดยต้องมีลักษณะใด ลักษณะหนึ่งดังนี้ ๑. การดำเนินงานโครงการที่มีลักษณะการพัฒนาซอฟต์แวร์โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงตัวเลข (numerical method) หรือการดำเนินงานลักษณะ engineering design ซึ่งเป็นการปรับปรุงกระบวนการออกแบบโดยตรง ๒. งานที่มีลักษณะการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาในระดับแฟ้มข้อมูลต้นฉบับ (source code) เพื่อพัฒนาระบบการทำงานให้ดีขึ้น โดยมีการปรับปรุงระบบอย่างมีนัยสำคัญ ๓. โครงการที่มีการเก็บข้อมูลเชิงประสิทธิภาพและประเมินผลเพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี จะต้องแสดงให้เห็นชัดเจนว่าหลังจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและซอฟต์แวร์มาใช้พัฒนาแล้วระบบการทำงานดีขึ้นได้อย่างไร โดยต้องมีการปรับปรุงระบบหรือสำรวจความต้องการ รวมถึงแสดงผลลัพธ์หรือตัวชี้วัดที่ชัดเจน ซึ่งมีได้นำเข้ามาเพื่อทดแทนระบบเดิมเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ ผลลัพธ์ที่ได้จะต้องสอดคล้องกับลักษณะงานวิจัยและพัฒนา

๒.๒.๑๐ ซอฟต์แวร์ (software)	
รูปแบบ	อาจจัดทำได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งประกอบด้วย ๑. มีคำอธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เช่น คู่มือที่อธิบายการใช้งานหลักการของวิธีการทำงานและหน้าที่ของซอฟต์แวร์ดังกล่าวอย่างละเอียดและชัดเจน เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือ เสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น ๆ ได้อย่างไร ในแง่ใด ๒. ต้องผ่านการพิสูจน์หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย
การเผยแพร่	มีหลักฐานการนำซอฟต์แวร์ไปใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายต่อวงวิชาการ หรือ วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน
ลักษณะ คุณภาพ	ระดับ B เป็นงานที่มีกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอน ถูกต้อง เหมาะสมตามระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการหรือนำไปประยุกต์ใช้ได้ ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้อง ๑. เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์และนำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษามาแล้ว ๒. เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง หรือสามารถนำไปประยุกต์ได้อย่างแพร่หลาย ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องได้รับการอ้างอิงและใช้งานอย่างกว้างขวางในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ

๒.๒.๑๑ ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม (ให้ใช้คำจำกัดความตาม ๔.๑)

๒.๒.๑๒ ผลงานนวัตกรรม (ให้ใช้คำจำกัดความตาม ๔.๔)

๒.๓ ตำรา หนังสือ บทความทางวิชาการ

๒.๓.๑ ตำรา	
นิยาม	งานวิชาการที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนทั้งวิชา หรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชา ซึ่งเกิดจากการนำข้อค้นพบจากทฤษฎีจากงานวิจัยของผู้ขอ หรือความรู้ที่ได้จากการค้นคว้าศึกษา มาวิเคราะห์ สังเคราะห์รวบรวมและเรียบเรียง โดยมีนักทฤษฎีที่ผู้เขียนกำหนดให้เป็น แกนกลาง ซึ่งสัมพันธ์กับนักทฤษฎีอื่นอย่างเป็นระบบ มีเอกภาพสัมพันธภาพและสารัตถภาพตามหลักการเขียนที่ดี ใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานทางวิชาการ และให้ความรู้ใหม่ อันเป็นความรู้สำคัญที่มีผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อวงการวิชาการนั้น ๆ เนื้อหาสาระของตำราต้องมีความทันสมัยเมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้ขอยื่นเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งจะต้องระบุวิชาที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ใช้ตำราเล่มที่เสนอขอ ตำแหน่งทางวิชาการด้วย ผลงานทางวิชาการที่เป็น “ตำรา” นี้อาจได้รับการพัฒนาขึ้นจากเอกสารคำสอนจนถึงระดับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งผู้อ่านอาจเป็นบุคคลอื่นที่มีใช้ผู้เรียนในวิชานั้น แต่สามารถอ่านและทำความเข้าใจในสาระของตำรานั้นด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องเข้าศึกษาในวิชานั้น หากผลงานทางวิชาการที่เคยเสนอเป็นเอกสารประกอบการสอนหรือเอกสารคำสอนไปแล้ว จะนำมาเสนอเป็นตำราไม่ได้ เว้นแต่จะมีการพัฒนาจนเห็นได้ชัดว่าเป็นตำรา
รูปแบบ	เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วยคำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การอธิบายหรือการวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง บรรณานุกรม และดัชนีค้นคว้า ทั้งนี้ควรมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์ การอธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้ ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการตีพิมพ์ หรือ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ เช่น การเผยแพร่ในรูปของซีดีรอม, e-learning, online learning ๓. การเผยแพร่เป็น e-book โดยสำนักพิมพ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับ การเผยแพร่งานดังกล่าวนั้นจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอน วิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน กรณีที่ได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของตำราแล้วไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ข้อบังคับกำหนด การนำตำรานั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในตำราเพื่อนำมาเสนอขอ กำหนด ตำแหน่งทางวิชาการครั้งใหม่ สามารถกระทำได้ แต่ให้มีการประเมินคุณภาพตำราที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง
ลักษณะคุณภาพ	ระดับ B เป็นตำราที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิด และการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

๒.๓.๑ ตำรา

	ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้อง ๑. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๒. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยของผู้เขียน ที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ๓. สามารถนำไปใช้อ้างอิงอย่างกว้างขวางต่อวงวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ มีความละเอียดและความลุ่มลึกทางวิชาการในระดับสูง ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้อง ๑. มีลักษณะเป็นงานที่มีการสังเคราะห์ และสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ (body of Knowledge) หรือทฤษฎีใหม่ทางวิชาการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากการได้รับการอ้างอิงอย่างกว้างขวางในระดับนานาชาติ ๓. เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ
--	---

๒.๓.๒ หนังสือ

นิยาม	งานวิชาการที่เกิดจากการค้นคว้าศึกษาความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างรอบด้านและลึกซึ้ง มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์และเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยมโนทัศน์หลัก ที่เป็นแกนกลางและมโนทัศน์ย่อยที่สัมพันธ์กัน มีความละเอียดลึกซึ้ง ใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานทางวิชาการ ให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิดและสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาของหนังสือไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตรและไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัยเมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้เขียนเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ หากผลงานทางวิชาการที่เคยเสนอเป็นเอกสารประกอบการสอนหรือเอกสารคำสอนไปแล้ว จะนำมาเสนอเป็นหนังสือไม่ได้
รูปแบบ	เป็นรูปแบบที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง บรรณานุกรม และดัชนีค้นคว้า ที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์ โดยอาจมีข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบด้วยก็ได้ ตามรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ ๑. เป็นงานที่นักวิชาการเขียนทั้งเล่ม (authored book) คือเอกสารที่ผู้เขียนเรียบเรียงขึ้นทั้งเล่มอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญา ความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ ๒. เป็นงานวิชาการบางบทหรือส่วนหนึ่งในหนังสือที่มีผู้เขียนหลายคน (book chapter) โดยจะต้องมีความเป็นเอกภาพของเนื้อหาวิชาการ ซึ่งผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จในแต่ละบท และเป็นงานศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบ มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิทยาอันเป็นที่ยอมรับจนได้ข้อสรุปที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือนำไปประยุกต์ใช้ได้ กรณีที่ในแต่ละบทมีผู้เขียนหลายคน จะต้องระบุบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนอย่างชัดเจน

๒.๓.๒ หนังสือ

	จำนวนบทที่จะนำมาแทนหนังสือ ๑ เล่ม ต้องมีจำนวนอย่างน้อย ๕ บท และมีจำนวนหน้ารวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๘๐ หน้า (ขนาด A4) หรือเทียบเท่า หรือเฉลี่ยแล้วไม่น้อยกว่า ๔๐๐ คำต่อหน้า โดยเนื้อหาสาระของบทในหนังสือทั้ง ๕ บท จะต้องไม่ซ้ำซ้อนกัน และอยู่ในขอบข่ายสาขาวิชาที่เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้ อาจอยู่ในหนังสือเล่มเดียวกันหรือหลายเล่มก็ได้ และสำหรับการประเมินคุณภาพจะต้องประเมินคุณภาพโดยรวมทั้งหมด กรณีที่ผู้เขียนมากกว่า ๑ คน ผู้ขอต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ และต้องมีสัดส่วนเทียบได้เท่ากับจำนวนหน้าที่ผู้ขอเขียนคนเดียว ไม่น้อยกว่า ๘๐ หน้า (ขนาด A4) หรือเทียบเท่า หรือเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๔๐๐ คำต่อหน้า
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้ ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการตีพิมพ์ ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อาทิ การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ๓. การเผยแพร่เป็น e-book โดยสำนักพิมพ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับ การเผยแพร่ง่าวนั้นจะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวาง โดยจำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่อาจแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน กรณีที่ได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของหนังสือแล้วไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ข้อบังคับกำหนด การนำหนังสือนั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในหนังสือเพื่อนำมาเสนอขอ กำหนด ตำแหน่งทางวิชาการครั้งใหม่ สามารถกระทำได้ แต่ให้มีการประเมินคุณภาพหนังสือที่ได้รับ การปรับปรุงแก้ไขนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง
ลักษณะคุณภาพ	ระดับ B เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยมีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้อง ๑. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๒. มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ ๓. สามารถนำไปใช้อ้างอิงอย่างกว้างขวางต่อวงวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ มีความละเอียดและความลุ่มลึกทางวิชาการในระดับสูง ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้อง ๑. มีลักษณะเป็นงานที่มีการสังเคราะห์ และสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ (body of Knowledge) หรือทฤษฎีใหม่ทางวิชาการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากการได้รับการอ้างอิงอย่างกว้างขวางในระดับนานาชาติ ๓. เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ

๒.๓.๓ บทความทางวิชาการ	
นิยาม	งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ทั้งนี้ มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการ โดยมีการสำรวจวรรณกรรมเพื่อสนับสนุนจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจนด้วย
รูปแบบ	ประกอบด้วยการนำความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ กระบวนการอธิบายหรือวิเคราะห์และบทสรุป มีการอ้างอิงและบรรณานุกรม ที่ครบถ้วนและสมบูรณ์
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน ดังนี้ ๑. เผยแพร่ในรูปของบทความวิชาการในวารสารวิชาการ ดังต่อไปนี้ ๑.๑ วารสารวิชาการระดับชาตินั้น อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือ กลุ่ม ๒ หรือ ๑.๒ วารสารวิชาการระดับนานาชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล ที่ ก.พ.อ. กำหนด ได้แก่ ERIC, MathsciNet, Pubmed, Scopus, Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ (peer reviewer) จากหลากหลายสถาบันประเมินคุณภาพ เมื่อได้เผยแพร่ “บทความวิชาการ” ตามลักษณะข้างต้นแล้ว การนำ “บทความวิชาการ” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่งเพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “บทความวิชาการ” นั้นอีกครั้งหนึ่ง จะกระทำไม่ได้
ลักษณะคุณภาพ	ระดับ B เป็นบทความทางวิชาการที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการหรือวิชาชีพ ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้อง ๑. มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการหรือวิชาชีพ ๒. สามารถนำไปอ้างอิงในฐานข้อมูลอย่างกว้างขวางในระดับชาติมีความละเอียดและความลุ่มลึกทางวิชาการในระดับสูง ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้อง ๑. มีลักษณะเป็นงานที่มีการสังเคราะห์ และสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ (body of knowledge) ทางวิชาการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ๒. มีการกระตุ้นให้เกิดความความคิดและค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือนานาชาติ

๒.๔ ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม/ ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ/ ผลงานการสอน/ ผลงานนวัตกรรม/ ผลงานศาสนา

๒.๔.๑ ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม	
นิยาม	ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่นที่เกิดขึ้นโดยใช้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาอย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชา และปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรม โดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นและสังคมนี้ต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทางด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้าน เกี่ยวกับชุมชน วิถีชีวิต การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิต หรือสุขภาพ หรือเป็นผลงานที่นำไปสู่การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรือทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคม และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในความตระหนัก และการรับรู้ในปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานที่แสวงหากำไร และได้รับผลตอบแทนส่วนบุคคลในเชิงธุรกิจ
รูปแบบ	จัดทำเป็นเอกสารและมีคำอธิบายหรือคำชี้แจงที่ชัดเจน รายละเอียดเนื้อหาของเอกสารแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบอย่างน้อยประกอบด้วย ๑. การมีส่วนร่วมและการยอมรับของท้องถิ่นและสังคมเป้าหมาย ๒. สภาพการณ์ของท้องถิ่นและสังคมก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ๓. กระบวนการที่ทำให้ท้องถิ่นและสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ๔. ความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ๕. การคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว ๖. การประเมินผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากความรู้ หรือความเชี่ยวชาญจากสาขาของผู้ยื่นขอ ๗. แนวทางการติดตามและธำรงรักษาพัฒนาการที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป การจัดทำเอกสารผลงานต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมและการยอมรับของกลุ่มเป้าหมายหรือท้องถิ่น นอกจากเอกสารแสดงผลงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว อาจแสดง หลักฐานเพิ่มเติมอื่น ๆ เกี่ยวกับผลงาน เช่น รูปภาพ หรือการบันทึกเป็นวิดีโอ ทัศน ภาพยนตร์ แถบเสียง การพัฒนาหรือการแก้ปัญหาในพื้นที่ที่มีการบูรณาการศาสตร์หลายสาขา สามารถขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการรับใช้ท้องถิ่นและสังคมได้จากผลความสำเร็จของทุกสาขา โดยผู้ขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการจะต้องแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญในการใช้ ศาสตร์ นั้น ๆ เพื่อร่วมพัฒนาหรือแก้ปัญหาจนทำให้พื้นที่นั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดเจน
การเผยแพร่	การเผยแพร่ผลงานวิชาการรับใช้ท้องถิ่นและสังคมทำได้โดยการจัดเวทีนำเสนอผลงานในพื้นที่หรือการเปิดให้เยี่ยมชมพื้นที่และจะต้องมีการเผยแพร่สู่สาธารณะอย่างกว้างขวางใน ลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สอดคล้องกับผลงาน โดยการเผยแพร่นั้นจะต้องมีการบันทึก เอกสารหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถใช้อ้างอิงได้ หรือศึกษาค้นคว้าต่อไปได้ ทั้งนี้ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน

๒.๔.๑ ผลงานรับใช้ท้องถิ่นและสังคม

ลักษณะ คุณภาพ	ระดับ B ลักษณะของผลงานต้องแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญในสาขาของผู้ยื่นขอ มีการแสดงกระบวนการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่ชัดเจน มีการระบุปัญหาหรือความต้องการ ที่มาจากการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย มีการแสดงการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ความรู้ ที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือทำความเข้าใจสถานการณ์จนเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น หรือสังคมนั้น ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และคุณภาพผลงานที่ยื่นขอจะต้องสามารถนำไปเป็นแบบอย่างให้กับท้องถิ่นหรือสังคมอื่นได้ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย หรือถูกนำไปใช้เป็นนโยบายในระดับจังหวัด หรือประเทศอย่างเป็นรูปธรรม ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A ผลงานต้องส่งผลกระทบต่อสังคม หรือแวดวงวิชาการ อย่างกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือได้รับรางวัลจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ
------------------	--

๒.๔.๒ ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

นิยาม	ผลงานหรือชุดของผลงานสร้างสรรค์ที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางสุนทรียะ ศิลปะ โดยผลงานดังกล่าวต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสร้างสรรค์ของเจ้าของผลงาน และต้องอธิบายได้ว่ามีแนวคิดจากปรัชญา จริยธรรม สุนทรียภาพ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของความจริง ความดี ความงาม พร้อมคำอธิบาย อันก่อปรด้วยหลักวิชาที่เอื้อต่อการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความหมายและคุณค่าของงาน เช่น ผลงานสร้างสรรค์ด้านวรรณกรรม ด้านศิลปะการแสดง ด้านดนตรี ด้านสถาปัตยกรรม การออกแบบ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ หรือศิลปะด้านอื่น ๆ
รูปแบบ	งานสร้างสรรค์ พร้อมบทวิเคราะห์ที่อธิบายหลักการ หลักวิชา และ/หรือ ความคิดเชิงทฤษฎี รวมทั้งกระบวนการและ/หรือเทคนิคในการสร้างงาน การวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้เห็นความรู้ในการพัฒนาต่อยอดผลงาน การนำเสนอความรู้ใหม่ที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาสาขาวิชาชีพและการศึกษา ตลอดจนการแสดงผลคุณค่าของผลงานที่เอื้อให้เกิดการตีความและการประเมิน คุณค่าในหมู่ของผู้รับงาน
การเผยแพร่	เผยแพร่สู่สาธารณชนในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ไม่น้อยกว่าสี่เดือน โดยต้องแสดงหลักฐานว่า ได้ผ่านการประเมินจากคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน วิธีการเผยแพร่ ๑. วรรณกรรมต้นแบบหรือผลงานสร้างสรรค์ต้นแบบ และเอกสารประกอบต้องพิมพ์เผยแพร่ หรือเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๒. บทความสร้างสรรค์ซึ่งแสดงแนวคิด ที่มา วัตถุประสงค์/กระบวนการสร้างสรรค์ ผลสรุปของการสร้างสรรค์และการนำไปใช้ประโยชน์ (ถ้ามี) โดยเผยแพร่ในฐานข้อมูลวารสารวิชาการตามที่ข้อบังคับนี้กำหนด ๓. การจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การแสดงสาธารณะ การบันทึกภาพ การบันทึกเสียง ภาพถ่าย แอลบั้มที่ภาพ หรือการแสดงผลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ การแสดงสาธารณะ

๒.๔.๒ ผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

	ต้องจัดโดยสถาบันที่ได้รับการยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพของสาขาวิชานั้น ๆ และดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ปี ๔. การเผยแพร่ที่เกิดจากการใช้งานจริงที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ หรือนานาชาติ ตลอดจนการเผยแพร่ที่เกิดจากการได้รับเชิญไปบรรยายหรือในการประชุมวิชาการงาน ศิลป์หรือวิชาชีพในต่างประเทศ สำหรับศิลปะการแสดงต้องแสดงในกิจกรรมที่จัดโดยองค์กรระดับประเทศ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพของสาขาวิชานั้น ๆ ของประเทศไทย หรือนานาชาติ สถานที่นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ระดับชาติหรือระดับนานาชาติต้องเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาชีพนั้น ๆ และต้องดำเนินการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องโดยเป็นเวทีแสดงผลงานอย่างต่อเนื่องมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๓ ปี <u>หมายเหตุ:</u> คุณสมบัติของผู้ที่ทำหน้าที่เป็น peer reviewer ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน หมายถึง ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาใกล้เคียง ซึ่งปัจจุบันมีสถานภาพเป็นบุคลากรประจำ เช่น อาจารย์ประจำ ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญที่ยังคงปฏิบัติงานหรือปฏิบัติหน้าที่ประจำในสถาบันเดียวกับผู้ได้รับการประเมิน เป็นต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หมายถึง ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น หรือ สาขาวิชาใกล้เคียง โดยต้องเป็นบุคคลที่ไม่ใช่บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาที่ผู้ขอสังกัด และไม่ได้อยู่ในบังคับบัญชาของสถาบันอุดมศึกษานั้น
ลักษณะ คุณภาพ	ระดับ B: เป็นผลงานที่มีคุณภาพทางการสร้างสรรค์ โดยสามารถอธิบาย หลักการ แนวคิด กระบวนการ เทคนิค รวมถึงวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปผล เพื่อสื่อความให้กับผู้รับได้ เป็นอย่างดี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการด้านงานสร้างสรรค์และการศึกษาของศิลปะแขนงนั้น ๆ และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลกระทบต่อบุคคลหรือองค์กร ระดับ A: ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องเป็นตัวอย่างอันดีที่ยังประโยชน์เด่นชัดต่อวิชาการด้านงานสร้างสรรค์และการศึกษาแขนงนั้น ๆ ๑. เป็นผลงานที่แสดงถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำเสนอผลเป็นความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษาหรือสร้างสรรค์มาแล้ว ๒. เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวาง และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลกระทบต่อบุคคล องค์กร ชุมชน หรือสังคม หรือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแพร่หลาย หรือได้รับการจดสิทธิบัตรและมีการนำไปใช้อ้างอิงในผลงานอื่น ๆ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ ระดับ A+: ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องเป็นงานที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ หรือนำเสนอสิ่งใหม่ในด้านการสร้างสรรค์สุนทรียะ ศิลปะ ๑. เป็นงานบุกเบิกที่มีคุณค่ายิ่ง มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างลึกซึ้ง จนทำให้เกิดการสร้างความรู้ใหม่ ทำให้เกิดความก้าวหน้า เกิดการใช้ประโยชน์ในแนวทางหรือรูปแบบใหม่ ๆ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือส่งผลกระทบต่อชุมชนหรือสังคม หรือได้รับการจดสิทธิบัตรและมีหลักฐานการนำสิทธิบัตรไปใช้ หรือประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง ๒. เป็นที่ยอมรับและได้รับการอ้างอิงอย่างกว้างขวางในวงวิชาการ หรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ

๒.๔.๓ ผลงานการสอน	
นิยาม	ผลงานการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่งซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา หรือสถาบันอื่นที่ ก.พ.อ. กำหนด อันประกอบด้วย กระบวนการจัดการเรียนรู้ (แผนการสอน วิธีการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล) หรือนวัตกรรมการสอน อันเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชา การ หรือวิชาชีพ ได้ใช้ปฏิบัติในงานประจำมาแล้ว และเกิดผลลัพธ์ที่แสดงว่าผู้เรียนมีพัฒนาการและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และก่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในผู้เรียนและผู้สอน ได้รับการเผยแพร่ครบถ้วนสมบูรณ์ในสาขาวิชาการ หรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง หรือมีการถ่ายทอดสู่การใช้งานจริง ในภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
รูปแบบ	จัดทำเป็นเอกสารและมีคำอธิบายหรือคำชี้แจงรายละเอียดที่ชัดเจน รายละเอียดเนื้อหาของเอกสารที่นำเสนอ นั้น อย่างน้อยต้องประกอบด้วย สารสำคัญดังต่อไปนี้ ๑. สภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน หรือปัญหาด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ๒. ปรัชญา แนวคิด ทฤษฎี หลักการและเหตุผล ที่ผู้สอนใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนที่เป็นนวัตกรรม หรือปรับปรุงจากของเดิมอย่างเห็นได้ชัด เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว เช่น รูปแบบการสอน หรือการสอนแนวใหม่ เทคนิค สื่อการสอน เทคโนโลยีดิจิทัล งานประดิษฐ์คิดค้นที่พัฒนาขึ้น เป็นต้น ๓. หลักสูตรและรายละเอียดรายวิชา แผนการสอน สื่อการเรียนรู้ และวิธีการจัดการเรียนรู้/การสื่อการเรียนรู้ ๔. กระบวนการในการนำไปใช้กับผู้เรียนในสถานการณ์จริง กระบวนการพัฒนาที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของพื้นที่เป้าหมาย ๕. ผลลัพธ์ที่แสดงว่าผู้เรียนมีพัฒนาการและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และก่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในผู้เรียนและผู้สอน โดยแสดงผลลัพธ์ของผู้เรียนทั้งรายบุคคล และรายกลุ่ม ๖. เอกสารหลักฐานผลการประเมินการสอนทุกกระบวนการวิชา ย้อนหลัง ๒ ปีการศึกษา สำหรับผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ ผลการสอนเฉลี่ยระดับดีมาก และศาสตราจารย์ ผลการสอนเฉลี่ยระดับดีเด่น ๗. เอกสารหลักฐานผลการประเมินของคณะผู้ทรงคุณวุฒิ (peer reviewer) จากบุคคลภายนอก สำหรับผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิระดับมหาวิทยาลัย สำหรับรองศาสตราจารย์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิระดับชาติและสำหรับศาสตราจารย์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิระดับชาติหรือระดับนานาชาติ <u>หมายเหตุ:</u> คุณสมบัติของผู้ที่ทำหน้าที่เป็น peer reviewer ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน หมายถึง ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาใกล้เคียง ซึ่งปัจจุบันมีสถานภาพเป็นบุคลากรประจำ เช่น อาจารย์ประจำ ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญที่ยังคงปฏิบัติงานหรือปฏิบัติหน้าที่ประจำในสถาบันเดียวกับผู้ได้รับการประเมิน เป็นต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หมายถึง ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาใกล้เคียง โดยต้องเป็นบุคคลที่ไม่ใช่บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาที่ผู้ขอสังกัด และไม่ได้อยู่ในบังคับบัญชาของสถาบันอุดมศึกษานั้น ทั้งนี้ นอกจากเอกสารแสดงผลงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว ต้องแสดงหลักฐานเชิงประจักษ์ของผลงานที่เป็นที่ยอมรับในระดับวิชาการ หรือวิชาชีพ โดยผลงานแต่ละชิ้นต้องมีหลักฐานเชิงประจักษ์ อย่างน้อย ๒ รายการ ดังนี้

๒.๔.๓ ผลงานการสอน	
	(๑) การนำไปใช้งานจริงโดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้องภายในหน่วยงานต้นสังกัด ระดับคณะ มหาวิทยาลัย เช่น การพัฒนาผู้เรียนกลุ่มอื่น การขยายผลใช้งาน เป็นต้นแบบภายในคณะ มหาวิทยาลัย เป็นต้น (๒) ผลงานอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่ไม่ใช้ลิขสิทธิ์ที่เข้าสู่กระบวนการขอรับการ รับรองทรัพย์สินทางปัญญา เช่น หนังสือรับรองการยื่นคำขอรับอนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร เป็นต้น (๓) บทความฉบับสมบูรณ์เสนอในที่ประชุมวิชาการที่จัดโดยสมาคมวิชาการ หรือ วิชาชีพ ที่มีการจัดอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๕ ปีทั้งในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติที่มีการ บรรณาธิการโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิจากหลากหลาย สถาบัน และมีการประเมิน คุณภาพ (๔) บทความวิชาการในหนังสือรวมบทความ หรือวารสารวิชาการที่มีการบรรณาธิการ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน นอกจากนี้ ยังต้องแสดงหลักฐานที่แสดงถึงคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณความ เป็นอาจารย์ โดยสรุปเป็นเอกสารที่มีสาระสำคัญ ดังนี้ (๑) ความเป็นผู้อุทิศเวลาและผู้สร้างแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงาน เพื่อดูแล ช่วยเหลือ ส่งเสริม พัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามศักยภาพ และสร้างแรงบันดาลใจและ ความสัมพันธ์ระหว่าง “ครู” และ “ลูกศิษย์” ไม่เพียงทางวิชาการ หรือวิชาชีพ แต่รวมถึง สัมพันธภาพที่ก่อให้เกิด ความเอื้ออาทรระหว่างกัน นำไปสู่การปรับใช้หรือเป็นแนวทางใน การดำเนินชีวิต ของลูกศิษย์ (๒) ความเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนและมีคุณูปการต่อการศึกษา โดยได้รับการยอมรับ จากวงวิชาการ หรือวิชาชีพ โดยต้องแสดงหลักฐานการได้รับรางวัลหรือการยกย่องจาก สมาคมวิชาการ หรือวิชาชีพ
การเผยแพร่	เอกสารสรุปผลการจัดการเรียนรู้ในการปฏิบัติงานด้านการสอน ที่ผ่านการใช้งานจริงมาไม่ น้อยกว่า ๒ ปีการศึกษา หรือ ๔ ภาคการศึกษา หรือใช้งานจริงมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ กระบวนวิชา โดยต้องแสดงหลักฐานว่า ได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอกจากหลากหลาย สถาบันในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ในระดับ มหาวิทยาลัยสำหรับตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และในระดับชาติ สำหรับ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์
ลักษณะ คุณภาพ	ระดับ B ๑. แนวคิดการออกแบบการเรียนรู้ นวัตกรรม เป็นงานริเริ่มสร้างสรรค์ ที่ปรับจากแนวคิด เดิม หรือเป็นแนวคิดใหม่ ๒. มีข้อมูลหลักฐานชัดเจนว่าผลงานที่พัฒนาขึ้นนำไปสู่ผลลัพธ์ การจัดการเรียนรู้ หรือ สมรรถนะผู้เรียนเชิงประจักษ์ หรือคุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์ และต้องมี หลักฐานชัดเจนว่าผลการศึกษานำไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาผู้เรียนกลุ่มอื่นได้ การขยายผลใช้งานเป็นต้นแบบภายในคณะ มหาวิทยาลัย

๒.๔.๓ ผลงานการสอน	
	ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องมีหลักฐานชัดเจนว่า ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องภายนอกมหาวิทยาลัย โดยนิสิตบุคคลอื่น ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องมีหลักฐานชัดเจนว่า ผลการศึกษาผ่านการรับรองมาตรฐานระดับชาติ หรือนานาชาติ

๒.๔.๔ ผลงานนวัตกรรม	
นิยาม	ผลงานนวัตกรรมต้องเป็นสิ่งใหม่ หรือสิ่งที่พัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนามาตรฐาน ประสิทธิภาพ มูลค่า คุณภาพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์สร้างผลกระทบได้ในวงกว้าง ในเชิงพาณิชย์หรือในเชิงสาธารณะ และมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (๑) ผลงานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี เช่น ผลิตภัณฑ์ (product) การบริการ (service) กระบวนการเกี่ยวกับการผลิต (process) หรือ (๒) ผลงานนวัตกรรมด้านสังคม เช่น การจัดโครงสร้างองค์กร ระบบบริหารจัดการ การบริหารการเงิน ธุรกิจ การตลาด หรือในการอื่นใด
รูปแบบ	จัดทำเป็นเอกสารและหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ขอ ผลงาน กระบวนการพัฒนาผลงานนวัตกรรม การนำผลงานนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือสาธารณะ รวมถึงผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากผลงานนวัตกรรม โดยมีองค์ประกอบดังนี้ ๑. เอกสารพร้อมหลักฐานข้อมูลคุณสมบัติประจำตำแหน่ง ที่แสดงถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการในด้านต่าง ๆ การสร้าง ทีมงานหรือเครือข่าย การผลักดัน การนำผลงานไปใช้ประโยชน์และการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้ใช้ประโยชน์ อาทิ ข้อมูลการพัฒนาบุคลากร (I&E career preparation) ข้อมูลการพัฒนาเครือข่ายหรือเชื่อมโยงภาคส่วนอื่น (I&E engagement) ๒. เอกสารพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับผลงานนวัตกรรมที่สรุปข้อมูล ที่แสดงให้เห็นการพัฒนาผลงานสอดคล้องกับรูปแบบผลงานนวัตกรรมโดยสามารถจำแนกตามผลงานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีหรือผลงานนวัตกรรมด้านสังคม ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยประเด็นดังนี้ ๒.๑ ข้อมูลของสถานการณ์ปัญหาก่อนการดำเนินการ ๒.๒ คำอธิบายแนวทางและกระบวนการแก้ปัญหา หรือการทำให้เกิดคุณค่าในมิติใหม่ โดยระบุแนวทางใหม่ หรือวิธีการใหม่ หรือวิธีทำให้เกิดประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลดีกว่าเดิม หรือวิธีที่ทำให้เกิดจากการพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย หรือวิธีที่ทำให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือความรู้ใหม่ในประเทศจากกระบวนการวิศวกรรมย้อนรอย รวมถึงการมีส่วนร่วมของการกำหนดปัญหาและแก้ปัญหา หรือการสร้างคุณค่าในมิติใหม่ ๒.๓ คำอธิบายถึงความรู้ความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการแก้ปัญหา หรือการสร้างคุณค่า ๒.๔ คำอธิบายถึงความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นภายหลังเสร็จสิ้นการดำเนินการ ๒.๕ คำอธิบายถึงการดำเนินการหรือการนำผลงานไปใช้ประโยชน์

๒.๔.๔ ผลงานนวัตกรรม	
	๒.๖ คำอธิบายถึงผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อผู้ใช้ ๓. เอกสารพร้อมหลักฐานประกอบการพิจารณาอื่น ๆ (ถ้ามี) ผู้เสนอผลงาน สามารถใช้เอกสารหลักฐานอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่ใช้ในการพัฒนาบทบาทของผู้มีส่วนร่วม หรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลงานนวัตกรรม อาทิ ๓.๑ ข้อมูลทรัพย์สินทางปัญญา (intellectual property) ๓.๒ ข้อมูลในการนำผลงานไปต่อยอด/ สร้างมูลค่าเพิ่ม (entity creation) ๓.๓ ข้อมูลการได้รับทุนจากภายนอก (sponsored research) ๓.๔ ข้อมูลการนำไปใช้ประโยชน์ (use & licensing) อาทิ หลักฐานการประเมินผลลัพธ์หรือผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือสังคมที่สอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศ หรือรายงานผลการประเมินผลกระทบจากผู้ประเมินอิสระ
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลภายนอกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (peer reviewer) ที่ได้รับการยอมรับ ๑. รายงานการพัฒนาผลงานนวัตกรรมและการนำไปใช้ประโยชน์ อาทิ ๑.๑ รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์หรือรายงานเชิงเทคนิค (technical report) ที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรม (industry sponsored activities) รวมถึงสัญญาหรือข้อตกลงการทำงานร่วมกันแสดงถึงการนำผลงานนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ข้อมูลผลิตภัณฑ์ใหม่ (novel data/products) ข้อมูล วิธีการ/กระบวนการใหม่ (novel process /procedure) การออกแบบสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งต้องได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลาย สถาบัน ๑.๒ รายงานผลการประเมินผลกระทบจากผู้ประเมินอิสระที่แสดงถึงผลลัพธ์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากผลงานนวัตกรรม ๑.๓ ในกรณีที่ผลงานนวัตกรรมไม่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ต้องมีหลักฐานแสดงเหตุผล รวมถึงต้องมีหลักฐานยืนยันถึงการนำผลงานนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ๒. เอกสารแสดงทรัพย์สินทางปัญญาของผลงานนวัตกรรม อาทิ สิทธิบัตร สิทธิบัตรการประดิษฐ์ อนุสิทธิบัตร เอกสารแสดงการได้รับการขึ้นทะเบียนบัญชีนวัตกรรมไทย ๓. การเผยแพร่ผลงานนวัตกรรมผ่านเวทีระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ที่เปิดโอกาสให้มีการนำเสนอผลงานด้านนวัตกรรมสู่สาธารณะ ๔. การแพร่หลาย (diffusion) ของเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่ฝังตัว (embedded) ในผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการผลิตหรือการบริการ
ลักษณะ คุณภาพ	<u>ผลงานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี</u> ระดับ B ๑. เป็นผลงานนวัตกรรมที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับบริบทขององค์กรหรือพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง โดยมีการดำเนินงานแบบครบกระบวนการ ครอบคลุมตั้งแต่การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหา พัฒนาและทดสอบผลงาน ต้นแบบในสถานการณ์จริง หรือการพัฒนา หรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงขั้นเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL) ในระดับ ๓ ขึ้นไป ที่ผ่านขั้นการพิสูจน์แนวคิด

๒.๔.๔ ผลงานนวัตกรรม

(proof-of-concept) และ ส่วนประกอบหรือชิ้นส่วนต่าง ๆ ผ่านการทดสอบตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

๒. นำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหาจากความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์ และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และส่งผลกระทบทางบวกต่อผู้ใช้งาน หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้น โดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคม และเศรษฐกิจ

ระดับ A

๑. ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และเป็นการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการ ที่มีความแตกต่างจากเดิมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดีขึ้น หรือการพัฒนา หรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงขั้นเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL) ในระดับ ๕ ขึ้นไป ที่ส่วนประกอบต่าง ๆ ของทั้งระบบผ่านการทดสอบว่าทำงานได้จริง เป็นต้นแบบระบบสมบูรณ์ (full function prototype) สามารถสาธิตการทำงานในสภาพแวดล้อมจริง ตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

๒. นำไปสู่การต่อยอดหรือสร้างมูลค่าเพิ่มของผลงานด้วยการนำไปใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ (commercialization) หรือใช้ประโยชน์สู่สาธารณะ และเห็นผลการเปลี่ยนแปลงเป็นที่ประจักษ์หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้น โดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ ผลกระทบเชิงสังคม และเศรษฐกิจ

ระดับ A+

๑. เป็นผลงานนวัตกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงหรือมีการบูรณาการศาสตร์ ที่นำไปสู่การได้เทคโนโลยีใหม่หรือกระบวนการใหม่ หรือเป็นการเพิ่มคุณภาพ และคุณสมบัติใหม่ ๆ (key features) ของผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ หรือเกิดการขยายผลที่นำไปสู่การจัดตั้งธุรกิจใหม่ (entity creation) อาทิ จัดตั้งบริษัท วิสาหกิจเริ่มต้น (startup/spin-off) หรือการพัฒนา หรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึง ขั้นเทคโนโลยี (Technology Readiness Level : TRL) ในระดับ ๘ ขึ้นไป เป็นเทคโนโลยีที่ผ่านการทดสอบครบถ้วนสมบูรณ์ พร้อมนำไปใช้งานจริงในภาคการผลิตและบริการ (fully qualified) หรือประสบผลสำเร็จในการใช้งานจริง (proven) ตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์เกิดผลสำเร็จเป็นรูปธรรม

๒. ได้รับการยอมรับระดับชาติ หรือ นานาชาติ และถูกนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ (commercialization) หรือใช้ประโยชน์สู่สาธารณะในวงกว้าง หรือก่อให้เกิดการพัฒนา และปรับปรุงแบบก้าวกระโดดสู่ระดับประเทศ หรือก่อให้เกิดสิ่งใหม่ในอุตสาหกรรมที่นำไปสู่การผลิตหรือบริการมูลค่าสูง หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้น โดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคม และเศรษฐกิจ

๒.๔.๔ ผลงานนวัตกรรม

ผลงานนวัตกรรมด้านสังคมระดับ B

๑. เป็นผลงานนวัตกรรมที่มีการดำเนินงานแบบครบกระบวนการ ครอบคลุมตั้งแต่การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหา การมีส่วนร่วมและยอมรับของสังคม เป้าหมายพัฒนาออกแบบกระบวนการ ทดสอบผลงานต้นแบบในสถานการณ์จริง และมีการติดตาม ประเมินผลลัพธ์ หรือการพัฒนา หรือมาตรฐาน หรือคุณภาพ ที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของความรู้และเทคโนโลยีด้านสังคม (Social Readiness Level : SRL) ในระดับ ๓ ขึ้นไป ที่ผ่านการทดสอบ แนวทางการพัฒนาหรือแก้ปัญหาร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง หรือ มีการตรวจสอบแนวทางการแก้ปัญหาโดยการทดสอบในพื้นที่นำร่องเพื่อยืนยัน ผลกระทบตามที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เพื่อพิจารณาความพร้อมขององค์ความรู้และเทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

๒. นำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหาจากความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์ และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นและส่งผลกระทบทางบวกต่อผู้ใช้งาน หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้น โดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคม และเศรษฐกิจ

ระดับ A

๑. ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และมีการนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงนโยบาย หรือเชิงระบบ หรือเชิงกลไกที่ก่อให้เกิดการพัฒนาในระดับองค์กรหรือเครือข่าย ภาคส่วน (consortium) หรือชุมชน ที่ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม หรือการพัฒนา หรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของความรู้ และเทคโนโลยีด้านสังคม (Social Readiness Level : SRL) ในระดับ ๕ ขึ้นไป ที่แนวทางในการแก้ปัญหาได้รับการตรวจสอบ และถูกนำเสนอแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้อง หรือสามารถนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในสิ่งแวดล้อมอื่น ร่วมกับการ ปรับปรุงแนวทางการพัฒนา การแก้ปัญหา รวมถึงการทดสอบ แนวทางการพัฒนา การแก้ปัญหาใหม่ในสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

๒. มีการนำไปใช้เป็นต้นแบบ หรือมีการถ่ายทอดการดำเนินงานไปยังองค์กร หรือเครือข่ายองค์กรหรือชุมชนอื่น หรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้น โดยมีหลักฐานการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคม และเศรษฐกิจ

ระดับ A+

๑. ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องมีการนำไปใช้ในเชิงนโยบาย หรือเชิงระบบ หรือเชิงกลไก หรือการสร้างหน่วยธุรกิจ ที่ทำงานลักษณะ ไม่แสวงหากำไรหรือ social enterprise ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญ (อาทิ นวัตกรรมภาครัฐ นวัตกรรมสังคมดิจิทัล นวัตกรรม หน่วยเชื่อมโยง นวัตกรรมด้านเศรษฐกิจเชิงสังคม นวัตกรรมด้านเศรษฐกิจ แบ่งปัน) ในวงกว้างอย่างเป็นรูปธรรม หรือการพัฒนา หรือมาตรฐาน หรือคุณภาพที่สูงขึ้น หรือแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของความรู้และเทคโนโลยี ด้านสังคม (Social Readiness Level : SRL) ในระดับ ๘ ขึ้นไป ที่มีการเสนอแนวทางการพัฒนา การแก้ปัญหาในรูปแบบแผนการดำเนินงานที่สมบูรณ์ และได้รับ

๒.๔.๔ ผลงานนวัตกรรม

	การยอมรับ หรือ ได้รับการยอมรับให้นำไปประยุกต์ใช้ได้กับสิ่งแวดล้อม อื่น ๆ ได้จริง ตามมาตรฐานสากล และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำไปใช้ ประโยชน์ได้จริง ๒. นำไปสู่การขยายผลในวงกว้าง ในระดับพื้นที่เขตภูมิสังคมหรือจังหวัด หรือภูมิภาค หรือประเทศ หรือเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือได้รับรางวัลนวัตกรรมทางสังคมหรือรางวัลที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศนวัตกรรมจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติหรือสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added : EVA) ที่สูงขึ้น โดยมีหลักฐาน การวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสังคม และเศรษฐกิจ
--	--

๒.๔.๕ ผลงานศาสนา

นิยาม	ผลงานที่มีคุณค่า และคุณูปการต่อบุคคล ชุมชน และสังคม ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ โดยการนำหลักการทางศาสนาที่ผ่านการบูรณาการกับศาสตร์ สมัยใหม่ เพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตใจ และปัญญา เสริมสร้างชุมชน สังคม เศรษฐกิจ การศึกษา สิ่งแวดล้อม การเมือง และด้านอื่น ๆ จนก่อให้เกิดประโยชน์ ในวงกว้างอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ๑. เป็นผลงานจากการปฏิบัติ การออกแบบและพัฒนาสัปปายสถาน ที่เอื้อต่อการปฏิบัติ และออกแบบกระบวนการปฏิบัติที่เหมาะสมกับวิถีของชีวิต และสังคมโลก จนทำชุมชน และสังคมโลกเกิดสันติสุขในวงกว้าง โดยมุ่งพัฒนา จิตใจ สติ ปัญญา และพฤติกรรมของประชาชน ๒. เป็นผลงานจากการเผยแผ่ สร้างเครื่องมือการเผยแผ่ที่สมสมัย และเอื้อต่อการเผยแผ่ หลักการทางศาสนา รวมถึงเสริมสร้างวิธีเผยแผ่ ที่สามารถนำหลักธรรมคำสอนของศาสนาต่าง ๆ มาชี้นำชุมชน และสังคม เพื่อให้เกิดสันติสุข โดยต้องเป็นที่ยอมรับและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ๓. เป็นผลงานจากการพัฒนาอย่างยั่งยืน ผลลัพธ์ที่เกิดจากการบูรณาการ หลักการทางศาสนาออกไปทำหน้าที่ส่งเสริม และพัฒนาชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม การศึกษา นวัตกรรมทางศาสนา และอื่น ๆ จนกลายเป็นต้นแบบในการเรียนรู้ และก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยต้องชี้ให้เห็นว่าได้นำไปปฏิบัติ อย่างสม่ำเสมอ ๔. เป็นผลงานจากการบูรณาการคำสอนทางศาสนาให้สอดคล้องกับศาสตร์สมัยใหม่หรือใช้ภาษาสากลเป็นเครื่องมือในการนำเสนอหลักการทางศาสนา เพื่อให้สามารถเข้าถึงความต้องการของสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ๕. เป็นผลงานจากการสร้างหลักวิชาการที่สอดคล้องกับหลักศาสนา เป็นทางเลือกคู่กับหลักวิชาการของประเทศตะวันตก เพื่อให้หลักการทางศาสนาเป็นองค์ความรู้ (body of knowledge) ที่สามารถนำไปเป็นกรอบในการพัฒนาองค์ความรู้ที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น
รูปแบบ	จัดทำเป็นเอกสารและมีคำอธิบายหรือคำชี้แจงรายละเอียดที่ชัดเจน รายละเอียดเนื้อหาของเอกสารที่นำเสนอ นั้น อย่างน้อยต้องประกอบด้วย สารสำคัญดังต่อไปนี้ ๑. ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการของบุคคล ชุมชน องค์กร และสังคม ก่อนดำเนินการ ๒. ศึกษาวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และถอดแบบอย่างของความสำเร็จ ที่เกี่ยวข้อง กับประเด็นที่จะวิจัยและพัฒนา

๒.๔.๕ ผลงานศาสนา

	๓. ศึกษาวิเคราะห์หลักศาสนาที่เอื้อต่อการวิจัยและพัฒนา ๔. บูรณาการหลักศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพปัญหา และความต้องการ ๕. สร้างรูปแบบ กระบวนการ หรือหลักสูตร ๖. พัฒนาบุคคล กลุ่มบุคคล หรือพื้นที่เป้าหมาย ๗. ประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการพัฒนาบุคคล หรือพื้นที่เป้าหมาย ๘. นำเสนอองค์ความรู้ใหม่ (body of knowledge) ๙. กระบวนการติดตาม รักษา และพัฒนาต่อยอดให้การพัฒนาในพื้นที่ เป้าหมายมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป ทั้งนี้ นอกจากเอกสารแสดงผลงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว ต้องแสดงหลักฐาน เชิงประจักษ์ของผลงานที่เป็นที่ยอมรับของชุมชนและองค์กรต่าง ๆ สำหรับ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และขององค์กรและสังคมระดับชาติ สำหรับ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์ โดยผลงานแต่ละชิ้นต้องมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ตามข้อ (๑) - (๔) อย่างน้อย ๒ รายการ ดังนี้ (๑) หลักฐานเชิงประจักษ์ของการนำไปใช้งานจริง โดยภาคส่วน ที่เกี่ยวข้องในระดับชุมชน องค์กรและสังคม (๒) หลักฐานเชิงประจักษ์ของผลงานเป็นแนวปฏิบัติที่ดี (best practice) สามารถเป็นต้นแบบที่ดีที่นำไปศึกษาและต่อยอดได้ (๓) มีรูปภาพ วิดีทัศน์ ภาพยนต์ หรือแถบเสียงที่มีการถอดบทเรียนแล้ว นำเสนอผ่านช่องทางต่าง ๆ (๔) มีการนำเสนอผลงานทางวิชาการที่ผ่านการลงมือปฏิบัติเผยแพร่ ในระดับชาติ นอกจากนี้ ยังต้องเสนอเอกสารและแสดงพยานหลักฐานที่แสดงถึงคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณความเป็นอาจารย์ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้ (๑) มุ่งมั่น และใส่ใจต่อธรรมชาติสิ่งแวดล้อมในวิถีทางที่ถูกต้อง และเหมาะสม และเป็นแบบอย่างของนักสร้างระบบนิเวศแห่งการเรียนรู้ในวิถีโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป (๒) ตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรมจรรยาทั้งดงาม มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อวิชาชีพ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตแก่ผู้อื่นในชุมชน และสังคม ไม่มีความต่างปร้อยในการดำรงชีวิต (๓) มีจิตเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ มุ่งพัฒนางานจิตอาสา ประารถนา ให้ผู้อื่นมีความสุขจากการทำงาน เสียสละ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ (๔) มีปัญญาเพื่อพัฒนาและเปลี่ยนแปลงชุมชน และสังคม ใช้ปัญญา สร้างสรรค์คุณค่าต่อทางชุมชน สังคม ผ่านโครงการกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม
การเผยแพร่	เอกสารสรุปผลการใช้หลักศาสนาในการปฏิบัติงานที่ผ่านการใช้งานจริงมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปีการศึกษา หรือ ๔ ภาคการศึกษา หรือ ๔ กระบวนวิชา โดยต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาจากหลากหลายสถาบันในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ในระดับมหาวิทยาลัยสำหรับ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และในระดับชาติสำหรับตำแหน่งรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์

๒.๔.๕ ผลงานศาสนา

ลักษณะ คุณภาพ	ระดับ B ผลงานที่มีหลักฐานชัดเจนว่า ก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกต่อการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ และพฤติกรรมของกลุ่มบุคคลในชุมชนหรือในพื้นที่เป้าหมายที่เข้ามาร่วมกิจกรรม หรือโครงการ ระดับ A ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ B และต้องก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกต่อการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ และพฤติกรรมของกลุ่มบุคคลในพื้นที่เป้าหมายระดับชาติที่เข้ามาร่วมกิจกรรมจนสามารถนำไปสู่ผลกระทบทางบวกต่อชุมชน องค์กร ระดับ A+ ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับ A และต้องก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกต่อการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ และพฤติกรรมของกลุ่มบุคคลในพื้นที่เป้าหมายที่เข้ามาร่วมกิจกรรม นำไปสู่ผลกระทบทางบวกต่อชุมชน องค์กร และสังคม ระดับชาติภูมิภาค และนานาชาติ จนกลายเป็นองค์ความรู้ใหม่ (body of knowledge) และเป็นกรณีศึกษาที่ดี (best practice) ซึ่งก่อให้เกิดการศึกษาดูงานแล้วนำไปขยายผลไปสู่การพัฒนาต่อยอดในพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป
------------------	---